ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍
និងសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់

សៀវភៅសម្រាប់សិក្ខាកាម

ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍
និងសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់

សៀវភៅសម្រាប់សិក្ខាកាម

Khmer

ការណែនាំ និងគោលការណ៍

តើខ្ញុំអាចរំពឹងអ្វីខ្លះពីវគ្គសិក្សា *ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*?

យើងរង់ចាំឱ្យព្រះអង្គទទួលការលើកតម្កើនៈ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ទោះបីជាអ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះអង្គក៏ដោយ សូមឱ្យសន្តិករទាំងអស់នៅលើផែនដីស្រែកសរសើរតម្កើនព្រះអង្គ (វិវរណៈ ៥:១៣)។

យើងតែងតែអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ថា “សូមឱ្យព្រះរាជ្យព្រះអង្គបានមកដល់លើផែនដីដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ”។

តើយើងអាចធ្វើឱ្យពាក្យអធិស្ឋានរបស់យើងបានសម្រេចដោយរបៀបណា? តើអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមានលក្ខណៈបែបណា ហើយថាតើពួកគេធ្វើអ្វីខ្លះ គឺពួកគេដើរប្រកាសថាព្រះជាម្ចាស់សោយរាជ្យមែនទេ (អេសាយ ៥២: ៧)?

ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គឺត្រូវបានបង្កើតឡើងលើគោលការណ៍ទាំងដប់នៅក្នុងសៀវភៅ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*។ *អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់* (Regnum ២០២០)។ គោលការណ៍ទាំងនោះគឺដកស្រង់ចេញពីអ្នកអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ដែលមានបទពិសោធន៍ជាមួយនឹងអង្គការ OM ជាមួយនឹងសិក្ខាកាមមកពីមណ្ឌល Oxford សម្រាប់ការសិក្សាពីបេសកម្ម (Oxford Centre for Mission Studies) សកលវិទ្យាល័យគ្រិស្តបរិស័ទគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងស្ថាប័នពីរផ្សេងទៀត។

ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងព្រះរាជ្យ និងរបៀបចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គោលការណ៍នឹងស្របទៅតាមប្រធានបទនៃការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈបេសកម្មដំណឹងល្អ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍។ ការពិភាក្សាអំពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ បន្ទាប់មកនឹងភ្ជាប់ជាមួយនឹងការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត និងតម្រូវការក្នុងការមានឆន្ទៈនៅក្នុងបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយរបស់យើង។ តម្រូវការក្នុងការធ្វើឱ្យបានល្អប្រសើរនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍របស់យើង គឺមានគោលការណ៍មួយចំនួនដែលនិយាយអំពីការដាំសហគមន៍អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវថ្មី បន្ទាប់មកនឹងបញ្ចប់ជាមួយនឹងការឆ្លុះបញ្ចាំងនៅលើមូលហេតុដែលយើងតែងតែមើលរំលងសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់។

វគ្គសិក្សានេះ គឺត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីបង្រៀនក្នុងរយៈពេល ១១ សប្តាហ៍ មេរៀនមួយគឺសម្រាប់គោលការណ៍មួយ បន្ទាប់មកយើងនឹងមានវគ្គសង្ខេបមួយដើម្បីគិតគូរពិចារណាទៅលើអ្វីដែលយើងបានសិក្សាកន្លងមក អ្វីដែលយើងចង់បន្តសិក្សារៀនសូត្រ និងរបៀបដែលយើងចង់បន្តទៅមុខ។ នៅក្នុងវគ្គសិក្សាប្រចាំសប្តាហ៍បានណែនាំថាគួរតែចំណាយពេល ៧៥ នាទី ប៉ុន្តែយើងសុំណែនាំអ្នកដោយរៀបចំពេល ៩០ នាទី ដើម្បីឱ្យអ្នកមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីស្វាគមន៍ និយាយគ្នាលេង និងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

គ្រូបង្គោលត្រូវចាប់ផ្តើមវគ្គសិក្សា ការសិក្សានឹងទទួលបានតាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការពិភាក្សា (មិនមែនចេញមកពីការបង្រៀននោះទេ)។ សៀវភៅ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ* គឺជាធនធានដ៏ប្រសើរ យើងសុំលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យមានសៀវភៅ និងអានវាតាមតែអាចធ្វើទៅបាន។ យ៉ាងណាមិញ សិក្ខាកាមអាចបញ្ចប់ការសិក្សានេះបាន ព្រមទាំងអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើនបាន ទោះបីមិនបានអានសៀវភៅក៏ដោយ។

នៅពេលដែលយើង *សិក្សាស្វែងយល់ពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ* ជាមួយគ្នា យើងសង្ឃឹមថា អ្នកនឹងទទួលបានការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅជាងមុនអំពីអត្ថន័យនៃពាក្យថាមនុស្សពេញលក្ខណៈ។ ដំណឹងល្អមិនមែនគ្រាន់តែជាការប្រាប់មនុស្សអំពីដំណឹងល្អ ឬធ្វើកិច្ចការល្អនោះទេ។ ការបង្ហាញ និងការពន្យល់ដំណឹងល្អ មិនអាចធ្វើដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ឬត្រូវដាក់ចូលក្នុងប្រភេទអាទិភាពនោះទេ។ មនុស្សដែលយើងឈោងចាប់ គឺជាមនុស្សពេញលក្ខណៈ ពួកគេមិនមែនជារូបកាយដែលត្រូវការការព្យាបាល ឬព្រលឹងដែលត្រូវការការសង្គ្រោះនោះទេ។ តាមរយៈគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ យើងចូលមកកាន់សហគមន៍ក្នុងនាមជាមនុស្សពេញលក្ខណៈ បើមិនដូច្នោះទេ យើងមិនចាំបាច់មកនោះទេ។

យើងនឹងសិក្សាស្វែងយល់ជាមួយគ្នា!

ការសិក្សាស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ៖ សៀវភៅណែនាំគ្រូបង្គោល © 2025 ដោយលោក David Greenlee និងក្រុមគឺត្រូវបានផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ការអនុញ្ញាតក្រោម Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International. ដើម្បីទទួលបានច្បាប់ចម្លងពេញសិទ្ធិ សូមចូលទៅកាន់ https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/

Cover photograph ©Quang Nguyen Minh from pixabay.com. Other photographs courtesy of OM International by Justin Lovett, Alex Coleman, Rebecca Rempel and Garrett Nasrallah.

គោលការណ៍ទីមួយៈ
ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ

សូមបើកឯកសារអំពីគោលការណ៍ទាំង ១០ បើអាច

គោលបំណងនៃការពិភាក្សាៈ

1. មនុស្សដែលនៅក្រុមរបស់យើងនឹងទទួលស្គាល់អំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូបង្ហាញ និងពន្យល់មនុស្សដើម្បីជួយពួកគេឱ្យយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
2. មនុស្សដែលនៅក្រុមរបស់យើងនឹងចាប់ផ្តើមគិតថា ពួកគេអាចផ្លាស់ប្តូរសហគមន៍ពួកគេបានតាមរយៈការយល់ដឹងអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

សេចក្តីផ្តើមការសិក្សាអំពី *ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

1. សូមអាន "អ្វីដែលត្រូវរំពឹងទុកពីការសិក្សានេះ" នៅទំព័រមុន។

ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (១៥-២០ នាទី)

2. សូមចាប់ផ្តើមតាមរយៈការមើលទៅកាន់គោលការណ៍ទីមួយ។

គោលការណ៍ទីមួយ ការសង្ខេបៈ "ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ"

3. ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដូចនេះសូមមើលថាតើព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាអ្វី។ រាជាណាចក្រអាចមានន័យថាជាកន្លែងដែលព្រះរាជាសោយរាជ្យ។ ប្រសិនបើមានរាជាណាចក្រ មានន័យថាក៏មានព្រះរាជាដែរ។ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺនៅលើស្តេចរបស់យើង។

4. តើយើងអាចស្វែងយល់ពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានយ៉ាងដូចម្តេច? កន្លែងដែលធ្វើឱ្យយើងយល់ អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺតាមរយៈការសម្លឹងមើលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ ទ្រង់គឺជាស្តេច!

5. យើងចង់ផ្តោតលើរបៀបពីរដែលព្រះយេស៊ូជួយយើងឱ្យយល់អំពីព្រះរាជ្យ – តាមរយៈការបង្ហាញ និងការពន្យល់។

   ក. ការបង្ហាញៈ តាមរយៈការបង្ហាញ មានន័យថា *សកម្មភាព* កិច្ចដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើដែលបង្ហាញយើងថាតើព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈបែបណា។

   ខ. ការពន្យល់ៈ ការពន្យល់គឺជាពាក្យដែលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដើម្បីជួយយើងឱ្យយល់អំពីព្រះរាជ្យ។ ព្រះយេស៊ូជួយយើងឱ្យយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការប្រាប់រឿងទៅកាន់បណ្តាជន បន្ទាប់មក ទ្រង់ក៏ពន្យល់ពួកសាវ័ក។ ព្រះយេស៊ូពន្យល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការបង្រៀន តាមរយៈការសួរ និងការឆ្លើយសំណួរ។

6. សូមឱ្យយើងមើលទៅកាន់ចំណុចទាំងពីរនេះឱ្យកាន់តែលម្អិត ចាប់ផ្តើមពីការបង្ហាញ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាឃ្លាមួយចំនួនអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយយោងទៅតាមសកម្មភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ។

   ក. ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់គឺជាកន្លែងដែលមនុស្សឈឺបានជា។

   ខ. ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាកន្លែងដែលមនុស្សស្រេកឃ្លានបានឆ្អែត។

គ. ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាកន្លែងដែលយើងយកឈ្នះលើអំណាចនៃភាពងងឹត។

ឃ. ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់ៗរូបមានតម្លៃ។

ង. ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់ៗរូបទទួលបានការស្វាគមន៍។

7. បន្ទាប់មក សូមមើលអំពីការពន្យល់។ មានកន្លែងមួយចំនួនដែលខគម្ពីរបានចែងថា ព្រះយេស៊ូមានព្រះ បន្ទូលថា "ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបដូចជា..." បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រាប់រឿងមួយដើម្បីជួយយើងឱ្យយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើមានរឿងអ្វីខ្លះដែលព្រះយេស៊ូបានប្រាប់បន្ទាប់ពីទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបដូចជា..."?

✓
✓
✓
✓

8. តើមានរបៀបអ្វីខ្លះដែលព្រះយេស៊ូបានមានព្រះបន្ទូលដើម្បីពន្យល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

9. តាមអ្វីដែលអ្នកបានឃើញ តើការបង្ហាញ និងការពន្យល់មានទំនាក់ទំនងគ្នាដូចម្ដេចអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

10. ជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូគឺជាឧទាហរណ៍អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ វាគឺជាឧទាហរណ៍ដើម្បីឱ្យយល់អំពី *ការបង្ហាញ និងការពន្យល់* អំពី ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់អស់អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង។ តើការដើរតាមគំរូព្រះយេស៊ូមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

រឿងពីប្រទេសឥណ្ឌា (១៥-២០ នាទី)

11. គោះ យើងមើលអំពីរឿងពីប្រទេសឥណ្ឌា។

កាលពីដប់ឆ្នាំមុន ខ្ញុំបានទៅលេងភូមិមួយពេលដែលកំពុងតែធ្វើការជាមួយអង្គការផ្សាយដំណឹងល្អអន្តរជាតិ និងចលនាបេសកម្មដ៏ល្បីមួយ ភូមិនោះគឺជាភូមិក្រីក្រ ខ្សត់ខ្សោយ គឺជាភូមិកាន់សាសនាហិណ្ឌូ។

អង្គការបានបង្កើតកម្មវិធីក្រុមជួយខ្លួនឯងនៅក្នុងភូមិនោះ ដែលមានការសម្របសម្រួលពីសមាជិកក្រុមជំនុំ ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលមូលដ្ឋានក្នុងការបង្កើតក្រុមស្ត្រីជួយខ្លួនឯង។ ពួកគេគឺជាអ្នករៀបចំសហគមន៍ (FOs)។ ក្រុមនេះមានគោលបំណងដើម្បីបង្កើតក្រុមសន្សំខ្នាតតូច និងក្រុមកម្ចី ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលអំពីជំនាញមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត និងលើកកម្ពស់សកម្មភាពនានាដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសង្គម សេដ្ឋកិច្ច ព្រលឹងវិញ្ញាណ និងបរិស្ថាននៅក្នុងសហគមន៍ដែលពួកគេកំពុងជួបប្រទះ។ នៅក្នុងភូមិនោះ

ក្រុមរៀបចំសហគមន៍កំពុងតែមានលទ្ធផលជាមួយក្រុមដែលទើបតែបង្កើតថ្មីមួយ ដែលបានជួបជាមួយម្ចាស់ដីមិនស្មោះត្រង់ម្នាក់ដែលចង់លក់ដីដាំដំណាំក្នុងភូមិទៅឱ្យម្ចាស់ចំការម្នាក់។ ការលក់ដីនេះ មិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យអ្នកភូមិបាត់បង់ដីធ្លីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏នឹងបង្កើតបញ្ហាបរិស្ថានផ្សេងៗដែលបណ្តាលមកពីការខ្វះទឹក ការសាយភាយសារធាតុគីមី និងការសឹកដីផងដែរ។ ម្ចាស់ដីមានបំណងចង់បំបែកអ្នកភូមិតាមរយៈសំណងមិនសមរម្យ។ ក្រុមជួយខ្លួនឯងបានបង្កើតការសន្សំ និងកម្ចីដោយជោគជ័យ មានស្ត្រីមួយចំនួនបានចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មខ្នាតតូច ហើយខ្លះទៀតបានជួយស្វាមីរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើតអាជីវកម្មខ្នាតតូចផងដែរ។ អ្នករៀបចំសហគមន៍បានជួយស្ត្រីបង្កើតប្រាក់សន្សំខ្នាតតូចដើម្បីជួយផ្គត់ផ្គង់ការចំណាយសម្រាប់ពិធីបុណ្យសាសនារបស់ពួកគេ។ តាមរយៈក្រុមសន្សំនេះ ទំនាក់ទំនងរបស់ស្ត្រីៗត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងស្អិតរមួត។

ថ្ងៃមួយ មានស្ត្រីម្នាក់ពីក្នុងក្រុមបានសួរអ្នករៀបចំសហគមន៍ថាតើគាត់បានរៀបការហើយឬនៅ។ គាត់បានឆ្លើយថាគាត់បានរៀបការរួចហើយ បន្ទាប់មកពួកគេក៏សួរថាហេតុអ្វីបានជាមិនពាក់គ្រឿងអលង្ការតាមប្រពៃណីសាសនាហិណ្ឌូ។ គាត់បានពន្យល់ថា ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ គាត់មិនចាំបាច់ពាក់ទេ។ ចម្លើយនេះពិតជាបានធ្វើឱ្យពួកគេចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងណាស់។ ពួកគេក៏បានសួរអំពីជំនឿរបស់គាត់ និងចង់អានព្រះគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធ។

នៅពេលដែលគាត់ទៅជួបពួកគេលើកក្រោយ គាត់បាននាំព្រះគម្ពីរ គាត់ក៏អានព្រះគម្ពីរ។ ពេលនោះ មានស្ត្រីពីរនាក់ដែលបានថ្វាយខ្លួនទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ។ តាមជំនឿរបស់សាសនាហិណ្ឌូ នៅក្នុងភូមិនោះ ស្ត្រីដែលបានថ្វាយខ្លួនទៅព្រះយេស៊ូ ត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនមែនជាគ្នារបស់ “ពួកគេ” ទៀតទេ ហើយទោះបីជាពួកគេគឺជាសមាជិកក្រុមក៏ដោយ ក៏នៅតែមានការបៀតបៀនដែរ។

ថ្ងៃមួយ កូនរបស់អ្នកជឿម្នាក់បានឈឺធ្ងន់។ គ្រូពេទ្យបានប្រាប់ថាបើមិនបញ្ចូលឈាមទេ កូននេះនឹងស្លាប់។ ដោយសារតែពួកគេជឿលើព្រះយេស៊ូ អ្នកភូមិមិនហ៊ានផ្តល់ឈាមដល់ពួកគេទេ។ ពួកគេក៏បានទូរសព្ទទៅកាន់អ្នករៀបចំសហគមន៍ ហើយគាត់បានផ្តល់ឈាម និងបានអធិស្ឋានសម្រាប់ការព្យាបាល។ ពេលនោះ កុមារនោះក៏បានជា។

តាមរយៈការអស្ចារ្យ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករៀបចំសហគមន៍នេះ សហគមន៍កាន់តែចង់ស្គាល់ព្រះយេស៊ូ ហើយសព្វថ្ងៃនេះមាន VCJF នៅក្នុងសហគមន៍ពួកគេថែមទៀតផង។

12. តាមរយៈការបង្ហាញ និងការពន្យល់ តើយើងអាចមើលឃើញពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរបៀបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

13. យើងមើលឃើញព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈកិច្ចការអស្ចារ្យជាច្រើនតាមរយៈម្ចាស់ដី ក្មេងឈើ និងតាមរយៈការបង្រៀនដល់អ្នកជឿលើសាសនាហិណ្ឌូដែលបានរំដោះពួកគេ។ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺបានបង្ហាញតាមរយៈការព្យាបាល ការសង្គ្រោះ ការអស្ចារ្យ ជីវិតដែលបានផ្លាស់ប្តូរ និងការខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ នៅក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អ និងសៀវភៅកិច្ចការ យើងបានឃើញពួកសាវ័កបានអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ហើយគ្រីស្ទបរិស័ទជាច្រើននាក់ទៀតក៏បានអនុវត្តបែបនេះដែរ។ តើយើងរំពឹងថាព្រះជាម្ចាស់ នឹងធ្វើកិច្ចការ ទាំងនេះមែនទេ? បើមិនដូច្នេះទេ យើងប្រហែលជាមិនស្វែងរក ឬអធិដ្ឋានសម្រាប់បែបនេះទេ ហើយយើងក៏មិនងាយទទួលបានបទពិសោធន៍នៃព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។

14. គ្រោះថ្នាក់នៃការអានរឿងខ្លីបែបនេះនោះគឺ មើលទៅរឿងនេះគឺជារឿងខ្លី ប៉ុន្តែតាមពិត រឿងនេះបានកើត ឡើងដោយត្រូវការរយៈពេលពីរ ឬបីឆ្នាំឯណោះ។ នៅពេលដែលយើងចង់ឱ្យព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកក្នុងសហគមន៍របស់យើង គ្មានផ្លូវកាត់នោះទេ។ វាទាមទារពេលវេលា។ ចំណុចសំខាន់ដែល ត្រូវ ចងចាំនោះគឺ យើងមិនត្រូវបាក់ទឹកចិត្តឡើយ។

ការអនុវត្ត (១៥-២០ នាទី)

15. គោលការណ៍ទីមួយ “ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ”។

ក. ក្នុងនាមជាក្រុម

តើការយល់ដឹងអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចជួយបង្កើតរបៀបដែលយើងមានទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍ដោយរបៀបណា?

ខ. តើពេលណាដែលអ្នកទន្ទឹងរង់ចាំចង់ឃើញព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចូលមកផ្លាស់ប្រែ?

16. តើការពិភាក្សាអ្វីនៅថ្ងៃនេះដែលមានន័យសម្រាប់អ្នក? ហេតុអ្វី?

17. ក្នុងសប្ដាហ៍នេះ សូមចំណាយពេលផ្ទាល់ខ្លួនខ្លះដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង និងឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ។ អ្នកនឹងមានឱកាសចែករំលែកអ្វីដែលអ្នកបានសរសេរនៅសប្ដាហ៍ក្រោយ។

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

ទ្រឹស្ដីវិទូអំពីព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នកគិតគូអំពីការអភិវឌ្ឍ ប្រើប្រាស់ពាក្យថា *ហ្សាឡូម (shalom)* ឬ សេចក្ដីសុខសាន្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជាពាក្យសម្រាប់ផ្សះផ្សារ និងស្ដារទំនាក់ទំនងឡើងវិញ។ លោក Bryant Meyers បាននិយាយថា៖

> *គោលបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺចង់ស្ដារយើង និងស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គឱ្យមកកាន់គោលបំណងដើមរបស់ព្រះអង្គវិញ គឺជាអ្នកតំណាង និងជាអ្នកមើលការខុសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ រស់នៅជាមួយគ្នាប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងមានទំនាក់ទំនងដែលពេញទៅដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត។ គោលបំណងនៃការផ្លាស់ប្ដូរ...គឺជាគោលបំណងសម្រាប់ទាំងសហគមន៍ និងអ្នកសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍ។ (ការដើរជាមួយមនុស្សក្រីក្រ Orbis, ២០១១ ទំព័រទី ៣៣០)*

តើ *ហ្សាឡូម* នៃការព្យាបាល ការផ្លាស់ប្ដូរ និងការយកឈ្នះចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើងដោយរបៀបណា?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីមួយ *ស្នូរបន្ទាល់៖ អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងសហគមន៍ដែលមិនទាន់ឮដំណឹងល្អ* (Regnum ២០២០)។

គោលការណ៍ទីពីរៈ ការយល់ដឹងពីរបៀបដែលមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយយើងឱ្យចេះធ្វើពន្ធកិច្ច

គោលបំណងនៃការពិភាក្សាៈ
1. ក្រុមរបស់យើងនឹងកាន់តែយល់ច្បាស់ជាងមុននៅពេលដែលពួកគេសម្រេចចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូសម្រាប់មនុស្សផ្សេងទៀត គឺត្រូវការពេលវេលា មិនមែនកើតឡើងភ្លាមៗនោះទេ។
2. ក្រុមរបស់យើងនឹងទទួលស្គាល់ថា កត្តាជំរុញចិត្តក្នុងការចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺអាចនឹងខុសគ្នាទៅតាមមនុស្សផ្សេងៗគ្នា។
3. ក្រុមរបស់យើងនឹងទទួលបានការយល់ដឹងថ្មីពីសារៈសំខាន់នៃការផ្តល់សេរីភាពដល់មនុស្សក្នុងការទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អ។

ការរំលឹក

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីមួយៈ ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវឆ្លើយសំណួរថាៈ "តើ ហ្សាឡូម នៃការព្យាបាល ការផ្លាស់ប្តូរ និងការយកឈ្នះចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើងដោយរបៀបណា?"

2. សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

តើមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានដោយរបៀបណា (១០-១៥នាទី)

3. ថ្ងៃនេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីពីរ។

គោលការណ៍ទីពីរ ការសង្ខេបៈ
"ការយល់ដឹងពីរបៀបដែលមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយយើងឱ្យចេះធ្វើពន្ធកិច្ច"

4. តើមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានដោយរបៀបណា? ពេលដែលយើងមើលទៅក្នុងសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី យើងឃើញថាគ្មានចម្លើយសាមញ្ញនោះទេ។ មនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា។

ក. សូមមើលពីគំរូរបស់លោកប៉ូល។ តើលោកប៉ូលមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

ខ. មនុស្សខ្លះ ឧ. លោកប៉ូល អាចចងចាំពីពេលដែលពួកគេទទួលបានជីវិតអស់កល្ប។

គ. ចុះសម្រាប់លោកពេត្រុស? តើដំណើរជំនឿរបស់គាត់មកលើព្រះយេស៊ូមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓

ឃ. ពេលដែលយើងគិតអំពីលោកពេត្រុស កាន់តែពិបាកនៅក្នុងការរំលឹកអំពីពេល ឬព្រឹត្តិការណ៍នៅពេលដែលគាត់មានជំនឿលើព្រះយេស៊ូ។
នេះគឺជារឿងពិតសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន
ដំណើររបស់ពួកគេគឺជាដំណើរនៃការកែប្រែចិត្តគំនិតបន្តិចម្តងៗ។

5. ចុះអ្នកវិញ? តើអ្នកអាចនិយាយថាដំណើរនៃជំនឿរបស់អ្នកគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ ឬគឺជាដំណើរនៃការកែប្រែចិត្តគំនិតបន្តិចម្តងៗ?

6. ចំណុចសំខាន់នោះគឺ

មិនមែនគ្រប់ៗគ្នាសុទ្ធតែមានដំណើរដូចគ្នាក្នុងការចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ។ ពេលវេលានៃដំណើររបស់យើងគឺខុសៗគ្នា។

កត្តាជំរុញចិត្ត - អ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងចង់ចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់? (១០-១៥ នាទី)

7. មិនសូវខុសគ្នានោះទេ កត្តាជំរុញចិត្តរបស់យើងក្នុងការមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូនោះ ប្រហែលជាខុសគ្នាដែរ។

8. សូមគិតអំពីដំណើរនៃជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើអ្វីដែលទាក់ទាញអ្នកឱ្យមកជឿលើដំណឹងល្អ? តើការល្អអ្វីពីដំណឹងល្អ សម្រាប់អ្នក?

9. នៅក្នុងខគម្ពីរ យើងឃើញថាមនុស្សចូលមកកាន់ព្រះយេស៊ូដោយសារមូលហេតុខុសៗគ្នា។ សូមគិតអំពីឧទាហរណ៍ចេញពីដំណឹងល្អ។ តើមនុស្សចូលមកកាន់ព្រះយេស៊ូដោយសារមូលហេតុអ្វីខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓
✓

10. មនុស្សជាច្រើនបានចូលមកកាន់ព្រះយេស៊ូ ដោយសារទ្រង់អាចបំពេញតាមសេចក្តីត្រូវការភ្លាមៗរបស់ពួកគេបាន។ ទ្រង់បានបំពេញតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌអ្វីទាំងអស់។ យើងអាចនិយាយបានថា ទ្រង់ឱ្យពួកគេមានសេរីភាពដើម្បីទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អ ព្រមទាំងឱ្យពួកគេមានពេលដើម្បីសម្រេចចិត្ត។

សេរីភាពក្នុងការទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អ (៥-១០ នាទី)

11. ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើយើងតែងតែយល់ពីភាពសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ឱ្យពួកគេមានសេរីភាពដើម្បីទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អដែរឬទេ។

ជាច្រើនឆ្នាំបន្ទាប់ពីចារ៉ារ៉ា (បានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ) ចាប់ផ្តើមមកលេងក្រុមជំនុំរបស់លោកដាវីដ នៅក្នុងប្រទេសស្វីស។ ចារ៉ារ៉ា គឺជាជនភៀសខ្លួនឥស្លាមដែលបានមកដល់អាហ្វ្រិកខាងលិច។ មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងក្រុមជំនុំបានស្វាគមន៍គាត់យ៉ាងកក់ក្តៅ ផ្តល់អំណោយដូចជាខោអាវក្រាស់ៗ ដើម្បីឱ្យគាត់អាចសម្របខ្លួននឹងអាកាសធាតុត្រជាក់បាន។ ប៉ុន្មានសប្តាហ៍ក្រោយមក ចារ៉ារ៉ា បានប្រាប់សមាជិកក្រុមជំនុំថាគាត់បានទុកចិត្តព្រះយេស៊ូ និងចង់ទទួលពិធីជ្រមុជទឹក។

ហើយភ្លាមៗនោះ ចារ៉ារ៉ាក៏បានបាត់ខ្លួន។ គាត់ឈប់មកក្រុមជំនុំទៀតហើយ។ គាត់មិនលើកទូរសព្ទអ្នកដែលបានទូរសព្ទទៅគាត់ ហើយព្យាយាមគេចពីសមាជិកក្រុមជំនុំ។ ក្រោយមក ដាវីដ បានដឹងថាចារ៉ារ៉ាបានរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ល្អមួយក្នុងនាមជាអ្នកស្វែងរកសិទ្ធិជ្រកកោន - ជាអ្នកដែលរដ្ឋាភិបាល

ស្វីសបានផ្តល់សិទ្ធិរស់នៅ។

មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងក្រុមជំនុំមានការមន្ទិលសង្ស័យថាតើចារ៉ារ៉ាបានធ្វើឱ្យខូចដល់ប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលដែរឬទេ។ តើគាត់ធ្វើពុតជាជឿដើម្បីកេងចំណេញលើការអាណិតអាសូររបស់ពួកគេមែនដែរឬទេ? ប៉ុន្តែដាវីដចង់បានការពន្យល់ច្បាស់ជាងនេះ។

មិនខុសពីជនភៀសខ្លួនផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេសស្វីសនោះទេ រដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់ជីវិតសាមញ្ញមួយដល់ជនភៀសខ្លួនទាំងអស់។ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែមានអារម្មណ៍ថាមិនទាន់សុំជាមួយនឹងប្រទេសថ្មីនេះ។ គាត់តែងតែមានអារម្មណ៍ថាច្របូកច្របល់ ឯកា និងគ្មានភាពកក់ក្តៅ។ មនុស្សដែលមកពីក្រុមជំនុំបានស្វាគមន៍គាត់ និងបានជួយគាត់កុំឱ្យមានអារម្មណ៍ឯកា។ ពួកគេបានផ្តល់តាមសេចក្តីត្រូវការរបស់គាត់ ហើយគាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់ជំពាក់ពួកគេ។ នៅពេលដែលមនុស្សសុំឱ្យគាត់ដើរតាមព្រះយេស៊ូ តើឱ្យគាត់បដិសេធបានយ៉ាងដូចម្តេច គាត់ត្រូវតែធ្វើតាមមែនទេ?

មនុស្សនៅក្នុងក្រុមជំនុំមានលុយ អំណាច និងមានឥទ្ធិពល ការនិយាយថា “ទេ” ទៅកាន់ពួកគេ គឺដូចជាមិនឱ្យតម្លៃពួកគេអញ្ចឹង។ ដូច្នេះ ចារ៉ារ៉ា បាននិយាយថាគាត់នឹងដើរតាមព្រះយេស៊ូ។

ចិត្តរបស់គាត់មិនទាន់បានត្រៀមរួចរាល់នៅឡើយទេ ហើយគាត់ដឹងថាបើគាត់មិនជឿដោយស្មោះចេញពីចិត្តនោះទេ មិត្តថ្មីៗរបស់គាត់នឹងខកចិត្ត។ អ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបានគឺត្រូវគេចចេញពីក្រុមជំនុំ។

ក. តើចារ៉ារ៉ាមានសេរីភាពប៉ុណ្ណាដើម្បីទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

ខ. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាវាគឺជារឿងសំខាន់ក្នុងការមានសេរីភាពដើម្បីទទួល ឬបដិសេធដំណឹងល្អ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

ការអនុវត្ត (១០-១៥នាទី)

12. តើការយល់អំពីរបៀបដែលមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចជួយក្រុមរបស់យើងឱ្យធ្វើព័ន្ធកិច្ចបាន?

13. ក្នុងសប្តាហ៍នេះ សូមចំណាយពេលផ្ទាល់ខ្លួនខ្លះដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង និងឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ។ អ្នកនឹងមានឱកាសចែករំលែកអ្វីដែលអ្នកបានសរសេរ។

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

នៅពេលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត តើមនុស្សបានធ្វើ ឬនិយាយអ្វី ដែលបានជួយអ្នក? តើពួកគេបានធ្វើអ្វីដែលបង្កើតទៅជារនាំង ឬធ្វើឱ្យអ្នកយល់ខុសពីដំណឹងល្អ? តើកិច្ចការដែលអ្នក និងក្រុមរបស់អ្នកបានធ្វើ ដើម្បីចង់ឱ្យមនុស្សមកស្គាល់ព្រះយេស៊ូ? តាមរយៈការពិភាក្សានេះ តើវាបានជះឥទ្ធិពលដល់យុទ្ធសាស្ត្ររបស់អ្នកនៅពេលអនាគតដូចម្តេចខ្លះ?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីពីរ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីបី៖
ដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖

1. ក្រុមរបស់យើងនឹងកាន់តែយល់ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពីលក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់
2. ក្រុមរបស់យើងនឹងកាន់តែយល់ពីបេសកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដោះស្រាយបញ្ហារបស់បុគ្គល និងលក្ខណៈរបស់បុគ្គលទាំងមូល។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្ដាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីពីរ៖ ការយល់ដឹងពីរបៀបដែលមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយយើងឱ្យចេះធ្វើព័ន្ធកិច្ច។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅលើ៖

    នៅពេលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត តើមនុស្សបានធ្វើ ឬនិយាយអ្វីដែលបានជួយអ្នក? តើពួកគេបានធ្វើអ្វីដែលបង្កើតទៅជារនាំង ឬធ្វើឱ្យអ្នកយល់ខុសពីដំណឹងល្អ?

    តើកិច្ចការដែលអ្នក និងក្រុមរបស់អ្នកបានធ្វើដើម្បីចង់ឱ្យមនុស្សមកស្គាល់ព្រះយេស៊ូ? តាមរយៈការពិភាក្សានេះ តើវាបានជះឥទ្ធិពលដល់យុទ្ធសាស្ត្ររបស់អ្នកនៅពេលអនាគតដូចម្ដេចខ្លះ?

2. សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

លក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ (៥ នាទី)

3. ថ្ងៃនេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីបី។

គោលការណ៍ទីបី ការសង្ខេប៖
‘ដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់របស់មនុស្ស។’

4. ចំណុចស្នូលរបស់គោលការណ៍នេះគឺ ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យើងដោយសារយើងគឺជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានបង្កើតយើងមកឱ្យពេញលក្ខណៈ

5. តើយើងអាចឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យ “លក្ខណៈទាំងអស់របស់មនុស្ស” បានយ៉ាងដូចម្ដេច?

    ចម្លើយរបស់អ្នក

    ✓
    ✓
    ✓
    ✓

    ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតយើងឱ្យមានរូបកាយ និងព្រលឹង។ នៅពេលដែលយើងនិយាយលក្ខណៈទាំងអស់របស់មនុស្ស យើងចង់សំដៅទៅលើមនុស្សម្នាក់ដែលមានសមាសធាតុច្រើនជាងមួយ។ ព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីរូបកាយ និងព្រលឹងរបស់យើង។

6. នៅក្នុងខគម្ពីរ
តើអ្នកបានឃើញពីឧទាហរណ៍ជាក់លាក់អ្វីដែលនិយាយថាព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីរូបកាយរបស់មនុស្ស ? សូមព្យាយាមគិតពីឧទាហរណ៍ពីសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ និងថ្មី។

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

7. នៅក្នុងខគម្ពីរ
តើអ្នកបានឃើញពីឧទាហរណ៍ជាក់លាក់អ្វីដែលនិយាយថាព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីព្រលឹងរបស់មនុស្ស?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓
✓

8. ពេលដែលយើងនិយាយថា “ដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់…” គឺដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីលក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់។

គ្រប់បរិបទទាំងអស់ (១៥ នាទី)

9. គោលការណ៍ទីបី គឺនិយាយអំពី “ដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់របស់មនុស្ស” នៅពេលដែលយើងនិយាយថា “បរិបទ” យើងមិនត្រឹមតែសំដៅលើទីកន្លែង និងទីតាំងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏សំដៅលើបញ្ហាសង្គមនៅក្នុងសហគមន៍ដែលមនុស្សកំពុងតែរស់នៅដែរ។ ឧទាហរណ៍៖

- មេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍
- អត្រាបទល្មើសខ្ពស់
- ភាពក្រីក្រ
- ក្រុមគ្រួសារគ្មានសុភមង្គល
- ការជួញដូរមនុស្ស

10. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាវាគឺជារឿងសំខាន់ដែលដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈមនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់?

- ពេលដែលដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលលើបរិបទទាំងអស់ វាអាចបើកទ្វារដើម្បីឱ្យមនុស្សទទួលស្គាល់ថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេ។
- ពេលដែលដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលលើគ្រប់បរិបទទាំងអស់ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមកដល់ ហើយព្រះហឫទ័យទ្រង់នឹងបានសម្រេច។

តើមានមូលហេតុអ្វីខ្លះ?

- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

11. លោក Rupen Das ដែលជាសាសនាវិទូជនជាតិកាណាដា និងជាអ្នកធ្វើការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដែលមានបទពិសោធន៍បាននិយាយថា៖

“អ្វីដែលទាក់ទាញជនក្រីក្រភាគច្រើនគឺដោយសារព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះដែលឆ្លើយតប យល់ពីភាពឈឺចាប់របស់ពួកគេ និងភាពឈឺចាប់ដែលនៅក្នុងពួកគេ – ទ្រង់គឺជា អេម៉ាញ៉ូអែល។” (លោក Rupen Das)

12. ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តគឺជាព្រះអម្ចាស់នៃជីវិត និងស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ហើយយើង គឺជាការសង្គ្រោះ និងជាបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គ។

បេសកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ (១០ នាទី)

13. នេះគឺជាអត្ថន័យនៃបេសកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយរបស់យើង តើយើងអាចឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យ “គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ” បានយ៉ាងដូចម្ដេច?

ចម្លើយរបស់អ្នក

14. ពេលដែលយើងនិយាយអំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ យើងនិយាយអំពីព័ន្ធកិច្ចដែលដោះស្រាយបញ្ហាលក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់របស់មនុស្ស។

សាសនាវិទូជនជាតិអេក្វាទ័រលោក Rene Padilla បាននិយាយថា “ការធ្វើបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គឺជាការផ្ដោតលើព្រះយេស៊ូព្រះអង្គផ្ទាល់ និងក្រុមជំនុំនៅទសវត្សរ៍ដំបូង។”

ព្រះយេស៊ូទទួលស្គាល់ពីតម្រូវការរូបកាយរបស់មនុស្ស ហើយទ្រង់ក៏បំពេញតម្រូវការទាំងនោះ។ ទ្រង់ក៏យល់ពីតម្រូវការនៃការព្យាបាលរូបកាយមុនពេលព្យាបាលពីខាងក្នុងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស។

15. សូមមើលពីអ្វីដែលបានកើតឡើងបើយើងមិនទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃតម្រូវការទាំងពីរគឺ រូបកាយ និងវិញ្ញាណ។

ក. នៅពេលដែលព័ន្ធកិច្ចផ្ដោតលើតែខាងវិញ្ញាណ ហើយមិនខ្វល់ពីតម្រូវការរូបកាយ តើនឹងមានហានិភ័យអ្វីខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

ខ. តើអាចនឹងមានបញ្ហាកើតឡើងអ្វីខ្លះបើយើងផ្តោតតែលើតម្រូវការរូបកាយ ប៉ុន្តែមិនដែលផ្សព្វផ្សាយ ឬបង្រៀនពួកគេពីដំណឹងល្អ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓

ការអនុវត្ត (១០ នាទី)

16. តើក្រុមរបស់យើងធ្វើវាយ៉ាងដូចម្តេច?
តើព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងមានឥទ្ធិពលលើលក្ខណៈរបស់មនុស្សទាំងអស់
និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់របស់មនុស្សដោយរបៀបណាខ្លះ?

17.
តើយើងអាចធ្វើអ្វីដែលខុសពីមុនដើម្បីដើរតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូក្នុងការធ្វើបេសកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយឱ្យកាន់តែប្រសើរជាងមុន?

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

ពេលដែលនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពី “លក្ខណៈពេញលេញ”
របស់ខ្ញុំតើវាមានអត្ថន័យសម្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងដូចម្តេច?

លក្ខណៈពេញលេញរបស់ “ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ” គឺត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសហគមន៍។
តើនៅក្នុងសហគមន៍បានបង្ហាញពីលក្ខណៈពេញលេញរបស់ “ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ” ដោយរបៀបណា? (ក្រុម សហគមន៍ ។ល។)

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីបី *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីបួន៖ និមិត្តផ្គត់ក្នុងការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះគ្រិស្ត

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖

1. ក្រុមរបស់យើងនឹងកាន់តែយល់ពីអត្ថន័យនៃការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះគ្រិស្ត។
2. យើងនឹងពិចារណាពីរបៀបក្នុងការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់នៅពេលដែលយើងបម្រើដល់សហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ និងចាប់ផ្ដើមអនុវត្តអ្វីដែលយើងរៀនពីព័ន្ធកិច្ចរបស់យើង។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្ដាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីបី៖ ដំណឹងល្អជះឥទ្ធិពលដល់លក្ខណៈទាំងអស់របស់មនុស្ស និងបរិបទទាំងអស់។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅលើ៖

   ពេលដែលនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីលក្ខណៈ “ពេញលេញ” របស់ខ្ញុំ តើវាមានអត្ថន័យសម្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងដូចម្ដេច?

   លក្ខណៈពេញលេញរបស់ “ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ” គឺត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសហគមន៍។ តើនៅក្នុងសហគមន៍បានបង្ហាញពីលក្ខណៈពេញលេញរបស់ “ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ” ដោយរបៀបណា? (ក្រុម សហគមន៍ ។ល។)

2. សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

សេចក្ដីផ្ដើម (១០ នាទី)

3. សប្ដាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីបួន។

គោលការណ៍ទីបួន ការសង្ខេប៖ *“យើងមាននិមិត្តដ៏ធំរួមគ្នាគឺដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះគ្រិស្ត នៅពេលដែលមនុស្សជឿលើព្រះអង្គ ហើយសហគមន៍ទទួលបានការប៉ះពាល់ពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។”*

4. “ការថ្វាយសិរីរុងរឿង” គឺជាពាក្យដែលយើងច្រើនឮនៅក្នុងសង្គមគ្រិស្តបរិស័ទ។ ប៉ុន្តែតើវាមានន័យដូចម្ដេចក្នុងការសរសើរនរណាម្នាក់? តោះ ស្វែងយល់ជាមួយគ្នា។

   សូមគិតអំពីពាក្យនេះ ជាពាក្យនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ បើអាច សូមចំណាយពេលបន្តិចដើម្បីមើលពាក្យថា “ថ្វាយសិរីរុងរឿង” នៅក្នុងទូរសព្ទ កុំព្យូទ័រ ឬនៅក្នុងវចនានុក្រមតាមតែអាចធ្វើទៅបាន។

5. តើវាបាននិយាយយ៉ាងដូចម្ដេច?

   ចម្លើយរបស់អ្នក
   - ✓
   - ✓
   - ✓

6. តើអត្ថន័យនេះមានដូចម្តេចចំពោះអ្នក ក្នុងការថ្វាយសិរីរុងរឿងទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ការដើរតាមគំរូព្រះយេស៊ូ (១៥ នាទី)

7. ព្រះយេស៊ូថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនតែតាមរយៈកិច្ចការ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏តាមរយៈលក្ខណៈរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។ លក្ខណៈរបស់ព្រះអង្គបានថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គចំពោះមនុស្ស និងទំនាក់ទំនងដែលទ្រង់មានជាមួយពួកគេ។

8. សូមចំណាយពេលបន្តិចដើម្បីគិតអំពីកិច្ចដែលយើង "ធ្វើ" ដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយគិតអំពី "លក្ខណៈ" នៃជីវិតរបស់យើង ចិត្តរបស់យើង ចរិត និងឥរិយាបទរបស់យើង។ ឧ. ព្រះយេស៊ូតែងតែអត់ធ្មត់ជាមួយសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ។ ដែលថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារតែការនេះគឺបង្ហាញពីចរិតពិតប្រាកដរបស់ព្រះតាមសេចក្តីពិត។

9. តើឥរិយាបទ ឬចរិតអ្វីខ្លះដែលយើងមាន ឬចង់មាន ដើម្បីបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓
✓

10. សូមគិតអំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅតាមតម្រូវការរបស់មនុស្ស។ តើដំណឹងល្អបានជំរុញព្រះហឫទ័យព្រះអង្គអ្វីខ្លះ?

ចម្លើយអាចជា ៖

✓
✓
✓
✓
✓

11. សូមគិតអំពីរបៀបដែលអ្នក ក្រុមរបស់អ្នក និងក្រុមជំនុំរបស់អ្នកឆ្លើយតបទៅតាមតម្រូវការរបស់មនុស្ស។

ក. តើពួកគេបានឆ្លើយតបតាមរបៀបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. តើអ្នកគិតថា តើអ្វីជាការជំរុញអ្នក? តើអ្នកចង់ទទួលបានលទ្ធផលអ្វី?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

គ. តើអ្នកនឹងបន្តឆ្លើយតបទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់មនុស្សតាមរបៀបទាំងនេះ ទោះបីជាអ្នកដឹងថាមានតែមនុស្សបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះដែលនឹងដើរតាមព្រះយេស៊ូ?ហេតុអ្វី? សូមគិតអំពីកិច្ចការដែលអ្នកបានធ្វើ និងអ្នកដែលព្រះយេស៊ូបានប្រទានអាហារ ព្យាបាល និងបានជួយ។

ឃ. តើការជំរុញតាមរបៀបណាខ្លះដែលអាចជួយថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់? តើពួកគេធ្វើផ្ទុយពីនេះដោយរបៀបណា?

សេចក្តីបញ្ចប់ (១០ នាទី)

12. សូមគិតអំពីព្រះយេស៊ូ។

"ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះបានបង្កើតមក" កូឡុស ១:១៥

13. ព្រះយេស៊ូបានយាងមកលើផែនដីនេះដើម្បីជាតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីជួយមនុស្សឱ្យឃើញពីលក្ខណៈពិតប្រាកដរបស់ព្រះអង្គ។ ឥឡូវនេះ យើងគឺជាអ្នកតំណាងរបស់ព្រះអង្គ ចាំងចែងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្សជុំវិញខ្លួន។ នៅពេលដែលយើងនាំការផ្លាស់ប្តូរ យើងកំពុងតែធ្វើជាតំណាងរបស់ព្រះអង្គ។ យើងមិនធ្វើកិច្ចការនេះដោយកម្លាំងរបស់យើងនោះទេ គឺដូចព្រះចន្ទមិនចាំងជះពន្លឺបានទេ វាចាំងពន្លឺដែលផ្លាតពីព្រះអាទិត្យមក។ យើងក៏ដូច្នោះដែរ យើងឆ្លុះបញ្ចាំងព្រះគ្រីស្តដោយពន្លឺរបស់ទ្រង់នៅក្នុងយើង។ (២ កូរិនថូស ៣:១៨)

14. តាមរយៈការពិភាក្សានេះ តើវាមានអត្ថន័យដូចម្ដេចចំពោះអ្នក?

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

តើលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងជីវិតមនុស្សដែលអ្នកស្គាល់ដូចម្ដេចខ្លះ? តើអ្នកអាចពិចារណាថានឹងជួយលើកទឹកចិត្តមនុស្សម្នាក់(ច្រើន) ដោយចែកចាយពីរបៀបដែលលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេបានដែរឬទេ?

តើសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមើលឃើញតាមរយៈក្រុមរបស់អ្នកដូចម្ដេចខ្លះ? តើយើងកំពុងជួយសហគមន៍របស់យើង និងអ្នកដែលយើងបម្រើបានឃើញលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីបួន *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីប្រាំ៖ ការអធិស្ឋាន សង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ និងការផ្លាស់ប្រែ

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖
1. សមត្ថភាពក្រុមរបស់អ្នកក្នុងការស្គាល់ពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណនឹងរីកចម្រើនឡើង។
2. ក្រុមរបស់យើងនឹងមានទំនុកចិត្តថាយើងគ្មានអ្វីដែលត្រូវខ្លាចនោះទេ។
3. ក្រុមរបស់យើងនឹងអាចកំណត់ពីជំនួយដែលយើងត្រូវការក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីបួន៖ និមិត្តដ៏ធំក្នុងការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះគ្រិស្ត។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅលើ៖

តើជីវិតមនុស្សដែលអ្នកស្គាល់បានបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូចម្តេចខ្លះ?
តើអ្នកអាចជួយលើកទឹកចិត្តគ្នាតាមរយៈការចែកចាយពីរបៀបដែលលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់
នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេដែរឬទេ?

តើក្រុមរបស់ខ្ញុំបានចែងចាំងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមកិច្ចការអ្វីខ្លះ?
តើយើងកំពុងជួយសហគមន៍
និងអ្នកដែលយើងបម្រើបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ?

2. សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

ការស្គាល់ពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ (៣ នាទី)

3. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីប្រាំ។
(សូមមើលឯកសារដែលបានបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍ទាំងដប់
ដើម្បីអានពីគោលការណ៍នេះឱ្យបានពេញលេញ។)

គោលការណ៍ទីប្រាំ ការសង្ខេប៖ *"ពាក្យអធិស្ឋាន
និងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណគឺជាចំណុចស្នូលនៃដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្រែ*

4. ពេលដែលយើងគិតអំពី "សង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ" យើងគិតអំពីរឿងផ្សេង ហើយជាពិសេស ពេលដែលយើងគឺជាក្រុមអន្តរជាតិ។ សូមចាប់ផ្តើមដោយការអធិស្ឋាន សុំប្រាជ្ញា និងភាពវៃឆ្លាតនៅពេលដែលយើងចូលទៅក្នុងការពិភាក្សាដ៏សំខាន់។

ទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ (១០ នាទី)

5. សង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ និងការអធិស្ឋានគឺជាចំណុចស្នូលនៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍។ ចំណុចស្នូលនៃសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណគឺយើងមានសត្រូវដែលចង់ញែកយើងចេញពីព្រះជាម្ចាស់។ សត្រូវវាមិនខ្វល់ថាវាត្រូវធ្វើកិច្ចការនេះដោយរបៀបណានោះទេ។

អ្នកនិពន្ធជំពូកទី ៥ នៅក្នុងមេរៀន *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ* នេះបានសរសេរថា៖

*យើងអាចគិតអំពីរបួស
និងគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងៗនៅពេលដែលមានការវាយប្រហារខាងវិញ្ញាណ។ ប្រហែលជា
យើងអាចគិតអំពីមន្តអាគម និងបណ្តាសាវិញ្ញាណអាក្រក់។ ពេលខ្លះ
យើងគិតអំពីការលំបាកក្នុងការតយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំណាចពុករលួយនិងបោកប្រាស់ដែលបន្ត
ដាក់សម្ពាធលើមនុស្ស និង បង្វៀងពួកគេចេញពីព្រះជាម្ចាស់។*

ថ្ងៃនេះ យើងនឹងផ្តោតលើយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបីដែលខ្មាំងសត្រូវតែងតែប្រើ៖ អំពើធ្មប់

អំណាចពុករលួយ និងទម្លាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។

វាអាស្រ័យលើទំហំក្រុមសិក្សា និងសេវាអ៊ីនធឺណិតសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអនឡាញ។ យើងអាចបែងចែកជាបីក្រុម។ បើយើងបែងចែកជាបីក្រុម ក្រុមនីមួយៗនឹងផ្តោតលើទិដ្ឋភាពផ្សេងៗគ្នា ហើយត្រូវបង្ហាញដល់ក្រុមទាំងមូល។

ក. ក្រុមទីមួយនឹងមើលទៅលើអំពើផ្ទប់ ផ្នែកទីមួយខាងក្រោម។
ខ. ក្រុមទីពីរនឹងមើលទៅលើអំណាចពុករលួយ (ប្រព័ន្ធអាក្រក់) ផ្នែកទីពីរខាងក្រោម។
គ. ក្រុមទីបីនឹងមើលទៅលើបញ្ហាទម្លាប់ជាប្រចាំថ្ងៃ ផ្នែកទីបីខាងក្រោម។

យើងមានពេលដប់នាទីសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗ។ ក្រុមនីមួយៗត្រូវមានអ្នកកត់ត្រាពីរ ឬបីចំណុច ហើយត្រូវចែករំលែកក្នុងក្រុមពេលដែលត្រលប់មកជុំគ្នាវិញ។

ត្រូវធានាថា បាននិយាយអំពីរបៀបបង្កើតការផ្លាស់ប្រែនៅក្នុងបញ្ហាទាំងនេះ។

ក្រុមទីមួយ៖ អំពើផ្ទប់ (១០ នាទី)

សូមអានរឿងខាងក្រោមជាមួយគ្នា៖

កាលពីឆ្នាំ ២០០៦ ពេលដែលអ្នកធ្វើការដំបូងរបស់យើងបានទៅរស់នៅព្រំដែនប្រទេសសាំបា នៅមាត់ទន្លេតាំហ្គាយីកា ពួកគេបានឮល្បីពីអំពើអាបធ្មប់ មានការសែនឈាមរបស់មនុស្ស និងសត្វជាច្រើនជំនាន់មកហើយ។ ពេលដែលខ្ញុំចូលរួមជាមួយពួកគេនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ខ្ញុំទទួលស្គាល់ថាការងាររបស់ក្រុមភាគច្រើនមានភាពវៃឆ្លាតក្នុងការកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះរឹងមាំខាងវិញ្ញាណ។

យើងមានបញ្ហាដោយសារកង្វះខាតស្បៀងអាហារ សម្លៀកបំពាក់ ការថែទាំសុខភាព និងការអប់រំនៅក្នុងសហគមន៍ទាំងនេះ។ យ៉ាងណាមិញ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់យើងគឺបានបញ្ចូលការថែទាំសុខភាព ការអប់រំ និងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ប៉ុន្តែការផ្លាស់ប្រែគឺកំពុងតែចាប់ផ្តើមនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេបន្តិចម្តងៗ។ នៅក្នុងភូមិមួយមានជនជាតិអាមេរិកម្នាក់ដែលបានសង់សាលារៀនមួយ និងគ្លីនិកមួយ។ គាត់បានប្រាប់យើងពីទុក្ខលំបាករបស់គាត់អំពីការចំណាយលើការវិនិយោគដ៏ធំនៅក្នុងសហគមន៍ និងទម្លាប់អាក្រក់របស់ប្រជាជនដែលមិនបានផ្លាស់ប្តូរ។

តើការផ្លាស់ប្រែជារៀងរហូតកើតចេញមកដោយរបៀបណា? ក្រុមរបស់យើងបានចាប់ផ្តើមជាមួយសេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញអស់ (១ យ៉ូហាន ៤:១៨)។ ដោយដឹងថាដ្បិតយើងរាល់គ្នាមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមទេ (អេភេសូ ៦:១២) ហើយជាជាងការផ្តោតលើ ការថែទាំសុខភាព និងសកម្មភាពនៃការរស់នៅល្អទាំងនោះ ក្រុមរបស់យើងផ្តោតលើអាទិភាពនៃការអធិស្ឋាន និងការប្រកាសពីព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ ជារៀងរាល់បីថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ យើងដើរអធិស្ឋាននៅក្នុងភូមិចាប់ពីម៉ោង ៦ ដល់ ៧ ព្រឹក ហើយប្រកាសលឺៗពីព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ ការបន្តធ្វើបែបនេះគឺជាអាវុធខាងវិញ្ញាណដើម្បីប្រឆាំងនឹងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណក្នុងសហគមន៍។

យើងទទួលស្គាល់ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងតែមកលើសហគមន៍នេះ ជាកន្លែងដែលមនុស្សកំពុងតែមានជំនឿយ៉ាងរឹងមាំលើវត្ថុស័ក្តសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរជំនឿដែលជឿថាបណ្តាសាទាំងនេះបានធ្វើឱ្យពួកគេឈឺ ឬស្រេកឃ្លាន មកជឿលើព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះអាទិករ ហើយទ្រង់ចង់ព្យាបាលពួកគេ។ មានមនុស្សជាច្រើនដែលទទួលបានការព្យាបាល និងរំដោះឱ្យមានសេរីភាពតាមរយៈការអធិស្ឋាន។ មនុស្សចាប់ផ្តើមមើលឃើញពីជម្រើសក្នុងការជឿលើព្រះជាម្ចាស់ និងអំពើផ្ទប់ពីគ្រូមន្តអាគមន៍ ដោយសារតែប្រពន្ធមេភូមិគឺជាគ្រូមន្តអាគមន៍ និងបានកែប្រែចិត្តគំនិតមកជាអ្នកជឿ ជាបន្ទាល់ពីអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

នៅក្នុងភូមិនោះ គ្លោរៀដែលជាភរិយាអ្នកនេសាទត្រីបានមកជួបសមាជិកក្រុមរបស់យើង

អាល់ហ្វ្រេដ ដោយសារគាត់បានបាត់បង់កូនក្នុងផ្ទៃច្រើនដងមកហើយ។ ក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះមុនៗ គាត់បានយល់សប្តិឃើញមានកាំបិតមកចាក់គាត់ ហើយគាត់ក៏បាត់បង់កូនរបស់គាត់។ ពេលដែលគាត់មកជួបអាល់ហ្វ្រេដ គាត់ក៏បានមានផ្ទៃពោះម្តងទៀត គាត់បានសុំឱ្យអាល់ហ្វ្រេដអធិស្ឋានឱ្យកូនរបស់គាត់មានសុខភាពល្អ។ ប៉ុន្មានថ្ងៃមក គ្លោរៀបានមកជួបអាល់ហ្វ្រេដដោយក្តីបារម្ភដោយសារតែគាត់បានយល់សប្តិតឃើញកាំបិតទៀតហើយ។ បន្ទាប់ពីបានអធិស្ឋានសម្រាប់គ្លោរៀរួច គ្លោរៀក៏បានសម្រាលបានកូនដែលមានសុខភាពល្អមួយ។ ក្រោយមក អាល់ហ្វ្រេដបានយល់សប្តិឃើញកាំបិតមកចាក់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់បានក្រោកឡើងបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ និងបានសើចចំអកអារក្សដែលបានព្យាយាមធ្វើឱ្យគាត់ភ័យ ហើយគាត់ក៏បន្តគេងទៅវិញ។

សំណួរពិភាក្សា (១០ នាទី)

ក. តើអ្នកបានឃើញអំពើផ្ទប់ដែលជាប្រភេទនៃសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណក្នុងរឿងនេះនៅត្រង់ណា?

ខ. តើក្រុមបានចូលរួមតយុទ្ធដោយពាក់គ្រឿងសាស្ត្រាវុធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

គ. តើវត្តមានក្រុមបានបង្ហាញពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងសហគមន៍ដោយរបៀបណា?

ឃ. តើមានការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះកើតឡើង?

ក្រុមទីពីរៈ អំណាចពុករលួយ (១០ នាទី)

ពេលដែលយើងនិយាយអំពីប្រព័ន្ធអាក្រក់ យើងមានន័យថាៈ

- មនុស្ស និងអំណាចដែលបង្កើតឱ្យមានការជួញដូរមនុស្ស។ ច្បាប់ និងមនុស្សដែលមានអំណាចដែលបន្តរក្សាមនុស្សឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពក្រីក្រ និងប្រាក់ឈ្នួលទាប។
- ក្រុមហ៊ុនដែលមានខ្នងអ្នកនយោបាយ និងមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើឱ្យពួកគេគេចចេញពីច្បាប់ស្តីពីការបំពុល។
- ប៉ូលិស មន្ត្រីគយ និងអន្តោប្រវេសន៍ដែលពិន័យ ឬមិនធ្វើកិច្ចការដែលពួកគេគួរធ្វើ លុះត្រាតែមានការសូកប៉ាន់។

សូមអានរឿងខាងក្រោមជាមួយគ្នាៈ

*ក្មេងស្រីហូប *ត្រូវបានគេយកចេញពីប្រទេសរបស់នាងមកកាន់ប្រទេសក្រិចតាំងពីតូច ហើយត្រូវបានបង្ខំឱ្យបម្រើផ្លូវភេទ។ បន្ទាប់ពីបានជួបរ៉យស៍ និងក្រុមរបស់រ៉ស៍យ ព្រមទាំងបាននិយាយរឿងនេះ ហូបក៏ទទួលស្គាល់ថានេះគឺជារឿងខុសឆ្គង និងចង់ចាកចេញពីផ្លូវនេះ។ យ៉ាងណាមិញ វាមិនមែនជារឿងសាមញ្ញនោះទេ។*

ហូប បានមកកាន់ប្រទេសក្រិចដោយគ្មានលិខិតស្នាមអ្វីទាំងអស់ ដូច្នេះការងារដែលនាងអាចធ្វើបានគឺការងារខុសច្បាប់ និងទទួលបានកម្រៃទាបបំផុត។ ចុងក្រោយ ហូបបានធ្វើការនៅក្នុងសណ្ឋាគារ និងផ្ទះបាយពេលដែលមានកំណើនទេសចរច្រើន ដោយទទួលបានកម្រៃទាប ព្យាយាមគេចពីចៅកែដែលព្យាយាមកេងប្រវ័ញ្ចមកលើនាងដែលជាអ្នកលាងចានដែលជាស្រីស្អាត។

ទោះបីជាហូបបានចាកចេញពីការងារផ្លូវភេទ និងរកការងារផ្សេងក៏ដោយ ក៏វាបានធ្វើឱ្យនាងរងការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តដែរ។ រហូតមកដល់ពេលនេះ នាងនៅតែពិបាកទុកចិត្តមនុស្ស ហើយព្យាយាមធ្វើការគេចចេញពីការងារជាក្រុម។ នាងគិតថាមនុស្សនឹងធ្វើបាបនាង។ រ៉យស៍ និងក្រុមរបស់រ៉យស៍បាននិយាយអំពីការអត់ទោស ប៉ុន្តែវាមិនមែនជារឿងងាយយល់សម្រាប់ជីវិតរបស់នាងនោះទេ។ ពេលដែលហូបកំពុងតែជឿលើព្រះជាម្ចាស់ នាងមិនដែលទទួលបានបទពិសោធន៍អំពីព្រះគុណ និងយល់ពីអត្ថន័យនេះនោះទេ។

រ៉យស៍បាននិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងជីវិតរបស់ហូប។ "ប៉ុន្តែនៅតែមានស្ត្រីជាច្រើនដែលនៅតែធ្វើការនៅក្នុងផ្ទះបន និងនៅតាមផ្លូវនៅក្នុងប្រទេសក្រិច។ ពួកគេមានសិទ្ធិដូចគ្នាក្នុងការដឹង និងរៀនទុកចិត្តព្រះ ជាព្រះសង្គ្រោះ និងការពារពួកគេ ហើយរៀនផ្តល់តម្លៃឱ្យពួកគេ។ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការបង្កើតអង្គការមិនស្វែងរកប្រាក់ចំណេញតាមរយៈរ៉យស៍ និងក្រុមរបស់រ៉យស៍នឹងក្លាយទៅជាជម្រើសសម្រាប់ស្ត្រីដែលរងគ្រោះទាំងនោះនៅក្នុងប្រទេសក្រិច។

**ឈ្មោះរបស់ហូប ត្រូវបានប្តូរដើម្បីរក្សាសិទ្ធិឯកជនរបស់នាង។ រឿងនេះមកពី 'សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ហូបនៅក្នុងប្រទេសក្រិច' ពីនាយកដ្ឋានប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់អង្គការ OM។*

សំណួរពិភាក្សា

ក. តើអ្នកបានឃើញអំពើអំណាចប្រព័ន្ធពុករលួយក្នុងរឿងនេះនៅត្រង់ណា?

ខ. តើក្រុមបានប្រឆាំងនឹងអំណាចប្រព័ន្ធពុករលួយដោយរបៀបណា? តើពួកគេបានតយុទ្ធនឹងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណក្រៅពីការអធិស្ឋាន តមអាហារ និងថ្វាយបង្គំដោយរបៀបណា?

គ.តើវត្តមានរបស់អ្នកជឿក្នុងសហគមន៍បានបង្ហាញពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណាខ្លះ?

ឃ. តើមានការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះកើតឡើង?

ក្រុមទីបី៖ ទម្លាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ (១០ នាទី)

សូមអានរឿងខាងក្រោមជាមួយគ្នា៖

រឿងរបស់យូហាណា ដកស្រង់ចេញពីជំពូកទី ៥ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ៖*

ការប្រឆាំងនឹងភពខាងវិញ្ញាណអាចកើតចេញពីទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃ។ សហការីមកពីអាស៊ីបានសរសេរថា៖ យើងអាចដឹងថាមានការប្រឆាំងនឹងភពខាងវិញ្ញាណមកដូចជារលក ហើយភាគច្រើនគឺមកដោយយើងមិនបានរំពឹងទុក។ យើងមិនដែលមានការប្រឆាំងចេញមកពីការបង្កើតសាសនា ឬរដ្ឋាភិបាលនោះទេ ដោយសារពួកគេឃើញពីអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់កុមារ និងគ្រួសារដែលយើងធ្វើការជាមួយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថាវាកើតឡើងតាមរបៀបផ្សេងៗនៅក្នុងក្រុមអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ តាមរយៈការបំបាក់ទឹកចិត្ត ការយល់ខុស វិវាទ ជំងឺ បញ្ហាទិដ្ឋាការ និងការតានតឹងផ្សេងៗទៀតដែលតែងតែចង់មកបៀតបៀនយើង "ចេញពីខាងក្នុង"

រឿងរបស់រេបេកា

រេបេកាកំពុងតែអង្គុយនៅមុខកុំព្យូទ័រ ព្យាយាមផ្តោតលើវគ្គសិក្សាដែលនាង និងក្រុមរបស់នាងត្រូវបង្រៀនសប្តាហ៍ក្រោយនៅអាហ្វ្រិក។ មិនយូរនោះទេដែលនាងត្រូវធ្វើដំណើរសម្រាប់វគ្គសិក្សានោះ ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះក៏មានរឿងបែកអារម្មណ៍ជាច្រើនបានកើតឡើងសម្រាប់នាង។ យូរៗទៅកាន់តែមានរឿងច្រើនទៀតៗ ដែលកាន់តែធ្វើឱ្យនាងបែកអារម្មណ៍ តានតឹង ហើយពិបាកក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍ដើម្បីរៀបចំ។ នាងក៏បានក្រោកដើរចេញពីកុំព្យូទ័រ ដើរចេញក្រៅ។ ពេលកំពុងតែដើរ នាងលឺសម្លេង "ផ្លុក" ក្រោមជើងនាង។ ពេលនាងមើលទៅក្រោម នាងដឹងថាផ្ទះនាងកំពុងតែលិច។ ដោយសារតែស្ទះលូរ ហើយសុទ្ធតែសំរាមពេញផ្ទះ និងក្នុងបន្ទប់នាងទៀត។ ពេលនោះហើយដែលនាងទទួលស្គាល់ថា ការបែកអារម្មណ៍ទាំងអស់មិនមែនជារឿងចៃដន្យនោះទេ។ "ព្រះជាម្ចាស់ច្បាស់ជាចង់ធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យអ្វីមួយហើយតាមរយៈវគ្គសិក្សានេះ បានជាអារក្សព្យាយាមមករំខានខ្ញុំ" បន្ទាប់ពីនាងបានដឹងពីគម្រោងការរបស់អារក្ស

ផ្ទត់គំនិតរបស់នាងបានផ្លាស់ប្ដូរ។ នាងក៏ចាប់ផ្ដើមលើកកម្រាលព្រំដែលកំពុងតែជោគនោះ ហើយបន្ទាប់មកចំដោយចិត្តត្រេកអរ ពោរពេញទៅដោយអំណរដោយសារតែនាងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើកិច្ចដ៏អស្ចារ្យដែលនាងនឹកស្មានមិនដល់។

សំណួរពិភាក្សា

ក. តាមរយៈរឿងខាងលើនេះ តើបានបង្ហាញពីការប្រឆាំងភពខាងវិញ្ញាណអ្វីខ្លះនៅក្នុងបញ្ហាទូទៅនៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃ?

ខ. អ្វីដែលយើងបាននិយាយមុននេះអំពីរបៀបដែលអារក្សប្រើប្រាស់សង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណដើម្បីរំខានយើង ឱ្យដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់។ តើអ្វីដែលយើងបានសរសេរមុននេះ បំបែកយើងចេញពីព្រះជាម្ចាស់ និងគោលបំណងព្រះអង្គសម្រាប់ជីវិតរបស់យើងដូចម្ដេចខ្លះ?

គ. នៅក្នុងបញ្ហាទូទៅនៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក តើអ្នកបានមានបទពិសោធន៍អំពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណដូចម្ដេចខ្លះ?

ឃ. តើមានការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះកើតឡើង?

ការចែកចាយពីការពិភាក្សាក្រុម (១០ នាទី)

6. សូមស្ដាប់ពីការបង្ហាញរបស់ក្រុមនីមួយៗ។ ក្រុមនីមួយៗនឹងចែកចាយពីប្រភេទសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណដែលខ្លួនបានមើល ហើយត្រូវបង្ហាញមួយឬពីរចំណុចចេញពីការពិភាក្សា រួមបញ្ចូលទាំង ភស្តុតាងនៃការផ្លាស់ប្រែដែលបានកើតឡើង។

គ្មានអ្វីដែលត្រូវភ័យខ្លាច (៥-១០ នាទី)

7. ចំណុចទីពីរដែលយើងចង់ផ្តោតនៅលើសេចក្តីពិត នោះគឺគ្មានអ្វីដែលត្រូវភ័យខ្លាចនោះទេ។

អ្នកស្រី Holly Steward បានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ* ថា៖

"តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសសាំបា សញ្ញាទីមួយដែលជាចំណងក្នុងសហគមន៍នោះគឺ សេចក្តីភ័យខ្លាច ក្រៅពីនេះវាអាចជាការអស់សង្ឃឹម ភាពលោភលន់ ហឹង្សា ឬភាពអាត្មា និយម។"

នៅក្នុងបរិបទក្រុមរបស់អ្នក តើអ្វីខ្លះទៅដែលអាចជាសញ្ញានៃចំណងក្នុងសហគមន៍សម្រាប់អារក្ស?

តើសញ្ញាអ្វីខ្លះដែលបញ្ជាក់ថា ចំណងនោះត្រូវបានបំបែក?

អ្នកស្រី Holly Steward បានបន្តនៅក្នុងជំពូកក្នុងសៀវភៅ បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ថា៖

សមាជិកក្រុមយើងភាគច្រើនគឺជាជនជាតិសាំបា ដែលមានចំណេះដឹង និងជំនាញមានកម្រិត។ នៅក្នុងភូមិនៅក្នុងទន្លេតាំហ្គាយីកា យើងបានដឹងថាមេភូមិ—ក៏ជាគ្រូមន្តអាគមន៍— គាត់អាចមើលឃើញពីខាងក្នុងពួកគេបាន។ គាត់បានប្រាប់ពួកគេថា "វិញ្ញាណដែលស្ថិតនៅជាមួយអ្នកខ្លាំងជាងវិញ្ញាណដែលនៅជាមួយខ្ញុំ មន្តអាគមន៍របស់ខ្ញុំលែងមានប្រសិទ្ធភាពទៀតហើយ ដោយសារតែវត្តមានវិញ្ញាណដែលនៅក្នុងអ្នកនៅក្នុងភូមិរបស់យើង"។

8. ខគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា "សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញ" (១ យ៉ូហាន ៤:១៨)។ តើអ្វីទៅដែលជាការឆ្លើយតបរបស់អ្នកទៅលើគំនិតដែលនិយាយថា សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញនៅក្នុងបរិបទសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ?

9. អ្នកស្រី Holly ក៏បានសរសេរថា៖ "សូមអរព្រះគុណព្រះយេស៊ូ ដោយសារព្រះអង្គ យើងស្ថិតនៅក្រុមដែលមានជ័យជំនះ ដ្បិតទ្រង់បានយកឈ្នះរួចហើយ! យើងខ្ញុំវិសេសលើសជាងអ្នកដែលមានជ័យជំនះទៅទៀត (រ៉ូម ៨:៣៧) ទ្រង់មិនត្រឹមតែការពារយើងទេ តែធ្វើឱ្យយើងជាអ្នកដែលមានជ័យជំនះ ហើយខ្មាំងសត្រូវត្រូវតែរត់ចេញពីយើង។

តើយើងត្រូវប្រើជំនួយ ឬយុទ្ធសាស្រ្តអ្វីខ្លះ? (៥ នាទី)

10. ការមានជ័យជំនះគឺមិនត្រឹមតែការទទួលស្គាល់ពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ និងមិនភ័យខ្លាចនោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យយើងមានជំនួយដើម្បីឱ្យយើងអាចប្រឆាំងនឹងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។ ការអនុវត្តសំខាន់ៗបី៖

ក. ការប្រកាសពីព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់៖ ខគម្ពីរគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៅក្នុងភពខាងវិញ្ញាណ ដោយសារព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់គឺមានអំណាច។ "ពីព្រោះ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះរស់នៅ ហើយពូកែផង ក៏មុតជាងដាវណាមានមុខពីរ (ហេប្រឺ ៤:១២)។ តើក្រុមរបស់យើងនឹងប្រកាសពីសេចក្តីពិតអ្វីខ្លះ? តើយើងនឹងធ្វើដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. ការមានអំណរ៖
តើនៅក្នុងខគម្ពីរបាននិយាយអំពីការមានអំណរនៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណត្រង់កន្លែងណា? តើវាអាចក្លាយទៅជាផ្នែកមួយនៃគោលបំណងរបស់អ្នក និងក្រុមរបស់អ្នកដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

គ. ការកែប្រែចិត្តគំនិត៖
តើការកែប្រែចិត្តគំនិតអាចក្លាយជាវិធីដែលអ្នកប្រើដើម្បីតយុទ្ធនឹងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណដោយរបៀបណា? (សូមអានដានីយ៉ែល ៩:៤-៦)

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

សេចក្ដីបញ្ចប់ (៥ នាទី)

11. តើយើងអាចរៀនបានរួមគ្នាអ្វីខ្លះពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ?

លោក Walter Wink (នៅក្នុងសៀវភៅលោកឈ្មោះ ការដាក់ឈ្មោះអំណាច)បាននិយាយថា៖

យើងត្រូវតែបង្កើតការសម្គាល់ដែលចាស់បុរាណហៅថា "សង្គ្រាមនៅស្ថានសួគ៌" ... ការគ្រាស់ហៅដំអស្ចារ្យរបស់ក្រុមជំនុំដើម្បីបំផ្លាស់បំប្រែសហគមន៍គឺតាមរយៈការបញ្ជាក់ពីកិច្ចការរបស់យើង។ យើងកំពុងតែតយុទ្ធទាំងនៅលើផែនដី និងនៅស្ថានសួគ៌។

បើយើងចង់ឃើញការផ្លាស់ប្រែ ចង់ឃើញសហគមន៍សកម្ម ហើយជាពិសេសសហគមន៍ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូ តើកិច្ចការនេះអាចកើតឡើងដោយរបៀបណា?

តើយើងត្រូវមានជំនួយអ្វី និងដោយរបៀបណា (យុទ្ធសាស្ត្រ ឬអាវុធ) ដែលយើងត្រូវប្រើនៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីឱ្យការផ្លាស់ប្រែអាចកើតឡើងបាន?

"ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញ ជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះបានបង្កើតមក" កូឡុស ១:១៥

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

តាមរយៈការពិភាក្សាថ្ងៃនេះ តើអ្នកទទួលបានចំណុចសំខាន់អ្វីខ្លះនៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ? តើអ្នកបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលបានដឹង និងមានបទពិសោធន៍ ឬអ្នកបានរៀនពីអ្វីថ្មី? តាមរយៈជំនួយមកពីព្រះជាម្ចាស់ តើអ្នកអាចនឹងយកវាទៅអនុវត្តដោយវិធីណា?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីប្រាំ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីប្រាំមួយៈ ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត គឺជាការថ្វាយបង្គំ ការធ្វើជាបន្ទាល់ និងការស្តាប់បង្គាប់

គោលបំណងនៃការពិភាក្សាៈ

1. ក្រុមរបស់យើងនឹងយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅពីអត្ថន័យនៃការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត និងមូលហេតុដែលវាគឺជារឿងសំខាន់ ដូចជាការថ្វាយបង្គំ និងស្តាប់បង្គាប់ និងការធ្វើជាបន្ទាល់ដល់អស់អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង។
2. ក្រុមរបស់យើងនឹងគិតថា ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងក្លាយទៅជាគុណតម្លៃរបស់យើង របៀបដែលយើងរស់នៅ និងមិនមែនគ្រាន់តែជា កម្មវិធី ឬគម្រោងបដែលយើងធ្វើការប៉ុណ្ណោះទេ។"

ការរំលឹក

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីប្រាំៈ "ពាក្យអធិស្ឋាន និងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណគឺជាចំណុចស្នូលនៃដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្រែ"

2. ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅអ្វីដែលយើងបានដឹង និងអ្វីដែលយើងបានរៀនពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។ តាមរយៈជំនួយដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ តើអ្នកចង់អនុវត្តអ្វី?

សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទី ដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

សេចក្តីផ្តើម (១០ នាទី)

3. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីប្រាំមួយ។ (គោលការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នករួចហើយ។)

គោលការណ៍ទីប្រាំមួយ ការសង្ខេបៈ *ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត គឺជាការថ្វាយបង្គំ ការធ្វើជាបន្ទាល់ និងការស្តាប់បង្គាប់"*

4, នៅជុំវិញយើង និងសហគមន៍របស់យើង តើអ្នកមើលឃើញការអស្ចារ្យអ្វីដែលព្រះអាទិករបានដាក់នៅកន្លែងដែលយើងរស់នៅ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

5. តើពិភពលោកដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតនេះ ត្រូវបានខូចខាតត្រង់ណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

6. តើពាក្យថា “ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត” មានន័យដូចម្ដេចសម្រាប់អ្នក?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓

7. តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តគឺជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំតាមរបៀបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓

8. នៅពេលដែលគ្រិស្តបរិស័ទមិនខ្វល់ខ្វាយពីពិភពលោកនេះ តើវាមានន័យដូចម្ដេចចំពោះអ្នកដែលនៅជុំវិញយើង?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓
✓

9. តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តអាចជាការធ្វើជាបន្ទាល់សម្រាប់អ្នកដែលនៅជុំវិញយើងដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓

10. គោលការណ៍នេះបាននិយាយថា ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តគឺជាសកម្មភាពនៃការស្ដាប់បង្គាប់។ តើខគម្ពីរនៅកន្លែងណាដែលបង្រៀនយើងឱ្យខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓

សូមមើលទៅលើខគម្ពីរ (១០-១៥ នាទី)

11. តើខគម្ពីរបាននិយាយអ្វីអំពីការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត? សូមស្ដាប់ការសម្ភាសន៍ខ្លីមួយជាមួយបណ្ឌិត រ៉ូបឺត ស្លូកា ដែលជាជីវៈវិទូជើងទឹកដែលបានធ្វើការជាមួយអង្គការ រ៉ូឆា

ភ្នាក់ងារគ្រិស្តបរិស័ទសកលធ្វើការទាក់ទងនឹងការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត។ លោកបប់ និងគ្រួសាររបស់គាត់បានរស់នៅជាច្រើនឆ្នាំនៅអាស៊ីខាងត្បូង ហើយពេលនេះគាត់កំពុងតែជួយប្រទេសជាច្រើនទៀតនៅជុំវិញពិភពលោក។

> សម្គាល់៖ ប្រសិនបើវីឌីអូមិនអាចប្រើប្រាស់បានទេ សូមបន្តទៅខគម្ពីរ និងសំណួរនៅចុងមេរៀន បន្ទាប់មកសូមទៅមើលសំណួរទី ១១ ពេលដែលអ្នកបានបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ។

វីឌីអូនេះអាចប្រើប្រាស់បាន តាមរយៈការចុចលើតំណរភ្ជាប់នេះ៖
https://vimeo.com/605038367/82bee419db

12. តើលោកបណ្ឌិតស្លូកា បាននិយាយអ្វីអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ដែលអ្នកគិតថាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍? តើគាត់និយាយអ្វីខ្លះអំពីព្រះយេស៊ូ និងស្នាព្រះហស្តដែលជារឿងថ្មីសម្រាប់អ្នក?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓

លោកបណ្ឌិត ស្លូកា បាននិយាយអំពីក្លាមតូចមួយ ហើយ “ភាពជាក្លាមនេះ” គឺជាផ្នែកមួយនៃការថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ជាសកល។ តើនេះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? តើស្នាព្រះហស្តសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓

តើគំនិតរបស់លោកបណ្ឌិត ស្លូកា លើកទឹកចិត្តអ្នក ឬជំរុញអ្នកដូចម្តេចខ្លះ នៅពេលដែលអ្នកគិតអំពីការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓

តើតាមរបៀបណាខ្លះដែលយើងអាច... (១០ នាទី)

13. ចាប់ផ្តើមការពិភាក្សារបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ តាមរយៈការមើលទៅលើការអស្ចារ្យដែលព្រះអាទិករបានដាក់នៅជុំវិញយើង។ បន្ទាប់មកយើងមើលទៅលើការខូចខាតដែលបានកើតឡើងចំពោះស្នាព្រះហស្ត។

> តើសហគមន៍សកម្មដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូអាចធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីរក្សាភាពស្រស់ស្អាត និងស្តារនូវអ្វីដែលបានខូចខាតនេះ?
>
> តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តអាចចូលរួមក្នុងការបង្កើតសហគមន៍សកម្មដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូ ដោយរបៀបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓
✓

សរុបសេចក្តី... (១០ នាទី)

14.តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តបង្កើតការផ្លាស់ប្រែដូចម្តេចខ្លះពេលដែលយើងគិតអំពីការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តជាគុណតម្លៃដែលប៉ះពាល់ដល់របៀបដែលយើងរស់នៅ និងកិច្ចការដែលយើងធ្វើ (ដូចជាសុចរិតភាព ភាពសប្បុរស ការគោរពអ្នកដទៃ) ជាជាងគិតអំពីសកម្មភាព ឬកម្មវិធីរបស់យើង?

15. ក្នុងនាមយើងជាក្រុម តើជំហានអ្វីដែលយើងនឹងឈានដើម្បីខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តកាន់តែប្រសើរជាងមុន?

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

សូមគិតអំពីសហគមន៍ដែលមិនទាន់លឺដំណឹងល្អដែលយើងបម្រើ ឬអធិស្ឋានឱ្យ។ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមសិក្សា និងទទួលយកព្រះយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះ តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តគឺជាផ្នែកមួយនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូដោយរបៀបណា?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីប្រាំមួយ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*
ឬមើលវីឌីអូទាំងដប់ពីរស្តីពីការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តដែលបានមកពី Lausanne Global Classroom តាមរយៈតំណភ្ជាប់៖ https://www.lausanne.org/lausanne-global-classroom/creation-care-episode

សម្រាប់អ្នកដែលមិនអាចមើលវិឌីអូជាមួយលោកបណ្ឌិត រូបឺត ស្លូកា

សូមមើលខគម្ពីរខាងក្រោម៖

កូឡុស ១:១៥-២០

ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញ ជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះបានបង្កើតមក ១៦
ដ្បិតគឺទ្រង់ហើយ ដែលបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី
ទាំងរបស់ដែលមើលឃើញ ហើយដែលមើលមិនឃើញផង ទោះបើជារាជ្យ ឬអំណាចជាព្រះអម្ចាស់
ឬអំណាចគ្រប់គ្រង ឬអំណាចណាក៏ដោយ នោះសុទ្ធតែកើតមកដោយសារទ្រង់
ហើយសំរាប់ទ្រង់ទាំងអស់ផង ១៧ ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏ស្ថិតស្ថេរ
ដោយសារទ្រង់ ១៨ ទ្រង់ជាសិរសារបស់រូបកាយ គឺជាពួកជំនុំ ទ្រង់ជាដើម
ក៏បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេបង្អស់ ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានជាប្រធានក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ ១៩
ដ្បិតព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យគ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញបានស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់ ២០
ហើយឱ្យបានផ្សះផ្សាគ្រប់ទាំងអស់ ឱ្យជានឹងអង្គទ្រង់ ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះ
ទោះបើរបស់នៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅផែនដីក្តី ទាំងតាំងស្ពានមេត្រី
ដោយសារព្រះលោហិតនៃឈើឆ្កាងទ្រង់។

គំនិតមួយចេញពីអត្ថបទខគម្ពីរនេះ
គឺមានទំនាក់ទំនងចម្បងបីដែលព្រះយេស៊ូមានជាមួយនឹងស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ មិនមែនជាគំរូ (ដូចជាកូនច្បងគេ) នោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីមួយដែលទ្រង់តែងតែធ្វើ កំពុងតែធ្វើ ឬនឹងធ្វើ។

តើអ្នកអាចកំណត់ប្រភេទទាំងបីនេះបានដែរឬទេ?

ចម្លើយដែលចង់បាន៖

✓
✓
✓

គ្រប់ទាំងស្នាព្រះហស្តទាំងអស់នៅមុខរាជបល្ល័ង្ករបស់ព្រះជាម្ចាស់។
តើស្នាព្រះហស្តសរសើរថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

វិវរណៈ ៥:៩-១៣

៩ ពួកទាំងនោះក៏ច្រៀងទំនុក ១ ថ្មីថា៖ “ទ្រង់គួរនឹងយកក្រាំងនេះ ហើយនិងបកត្រាផង
ដ្បិតទ្រង់បានត្រូវគេធ្វើគុត ហើយទ្រង់បានលោះយើងរាល់គ្នា ដោយព្រះលោហិតទ្រង់
ចេញពីគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា គ្រប់នគរ ហើយពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ថ្វាយដល់ព្រះ ១០
ក៏តាំងយើងរាល់គ្នាឡើងជានគរ ហើយជាពួកសង្ឃ ថ្វាយដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា
ឱ្យយើងបានសោយរាជ្យលើផែនដី។” ១១ នោះខ្ញុំឃើញ ហើយក៏ឮសំឡេងទេវតាជាច្រើននៅជុំវិញបល្ល័ង្ក
ព្រមទាំងតួមានជីវិត និងពួកចាស់ទុំផង ឯចំនួននៃទេវតានោះ មានទាំងម៉ឺនទាំងសែន
ហើយទាំងពាន់រាប់ជាពាន់
១២ គ្រប់គ្នាក៏បន្លឺសំឡេងថា៖

“កូនចៀមដែលគេបានសំឡាប់ នោះគួរនឹងបានព្រះចេស្តា ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា ឥទ្ធិឫទ្ធិ
កិត្តិនាម សិរីល្អ និងព្រះពរ”

១៣ នោះខ្ញុំក៏ឮគ្រប់ទាំងអស់ ដែលមានជីវិត នៅស្ថានសួគ៌នៅផែនដី នៅក្រោមដី
ហើយនៅក្នុងសមុទ្រ និងគ្រប់ទាំងអស់ដែលនៅស្ថានទាំងនោះនិយាយថា៖ “សូមថ្វាយព្រះពរ កិត្តិនាម
សិរីល្អ និងព្រះចេស្តា ដល់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយដល់កូនចៀម
នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ”

សូមមើលអត្ថបទខគម្ពីរនេះឱ្យកាន់តែលម្អិតជាងនេះបន្តិច។
តើនរណាជាអ្នកសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងកូនចៀម?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

តើនេះគឺជាគំនិតថ្មីអំពីព្រះយេស៊ូ និង ស្នាព្រះហស្តសម្រាប់អ្នកមែនទេ?

តើគំនិតទាំងនេះអាចបង្កើតការផ្លាស់ប្រែ លើកទឹកចិត្តអ្នក ឬជំរុញអ្នកដូម្តេចខ្លះ នៅពេលដែលអ្នកគិតអំពីការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត?

សូមមើលទៅកាន់សំណួរទី ១១ ខាងលើ

គោលការណ៍ទីប្រាំពីរ៖
និមិត្តសម្រាប់សហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ និងការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលថ្មី និងសហគមន៍។

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖

1. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការស្តាប់អ្នកដទៃ ជាពិសេសគឺអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូនៅក្នុងសហគមន៍ដែលយើងបម្រើ។

2.ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់ក្នុងការមាននិមិត្តច្បាស់លាស់ពីការបង្កើតសហគមន៍ដែលដើរ តាមព្រះយេស៊ូ។

3. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងឃើញទំនាក់ទំនងរបស់ពេលវេលា គោលបំណង និងការបង្ហាញ និងការពន្យល់ពីដំណឹងល្អ។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីប្រាំមួយ៖ "ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត គឺជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំ បន្ទាល់ និងការស្តាប់បង្គាប់"

2. ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន គឺត្រូវគិតអំពីសហគមន៍ដែលមិនទាន់លឺដំណឹងល្អដែលយើងបម្រើ ឬអធិស្ឋានឱ្យ។ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមសិក្សា និងទទួលយកព្រះយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះ តើការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្តគឺជាផ្នែកមួយនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូដោយរបៀបណា?

សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទី ដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

សេចក្តីផ្តើម (១០ នាទី)

3. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីប្រាំពីរ។

គោលការណ៍ទីប្រាំពីរ ការសង្ខេប៖ *"និមិត្តសម្រាប់សហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ និងការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គល និងសហគមន៍"*

4. តើយើងអាចឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យ "ការផ្លាស់ប្តូរថ្មី" បានយ៉ាងដូចម្តេច?

5. សូមគិតអំពីរឿងដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ "និមិត្តនៃការផ្លាស់ប្តូរថ្មី និងសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ"។

នៅដើមឆ្នាំ ២០០០
អង្គការបេសកម្មគ្រិស្តបរិស័ទពីរបានចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅក្នុងសហគមន៍ដាច់ស្រយាលមួយ

នៅក្នុងប្រទេសមួយនៅអាស៊ី។ ការងាររបស់ពួកគេផ្តោតលើសុខភាព និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការអប់រំក្រៅផ្លូវការ។ សមាជិកក្រុម ទាំងគ្រិស្តបរិស័ទ អ្នកមិនជឿ ព្រមទាំងសមាជិកសហគមន៍បានធ្វើការរួមគ្នា ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមកបានឃើញពីការរីកចម្រើននៅក្នុងសុខភាពស្ត្រី និងកុមារ ទឹក និងអនាម័យ សុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារ អក្ខរកម្ម និងកត្តាផ្សេងៗទៀត។ អង្គការនោះបានទាក់ទងទៅកាន់ក្រុមជំនុំជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសនោះ ហើយចុងក្រោយបានបញ្ជូនគ្រូគង្វាលម្នាក់ដើម្បីដាំក្រុមជំនុំមួយនៅក្នុងតំបន់នោះ។ បុគ្គលិកគ្រិស្តបរិស័ទដែលបានគាំទ្រគាត់ និងបានកសាងទំនាក់ទំនងនៅតាមរបៀបផ្សេងៗ។ តែគួរឱ្យសោកស្តាយដោយសារក្រុមជំនុំនេះត្រូវបានបំបែកទៅជាពីរក្រុមជំនុំប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ដោយសារតែជម្លោះរវាងអ្នកដឹកនាំពីរនាក់ ដែលតម្រូវឱ្យបុគ្គលិកនោះត្រូវគាំទ្រដល់ក្រុមជំនុំទាំងពីរ។ ប្រមាណជាម្ភៃឆ្នាំក្រោយមក មានក្រុមជំនុំដាំងដប់ផ្សេងទៀតត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងតំបន់នោះ ដែលមានសមាជិកជាង ២០០ នាក់។ ការរីកចម្រើននៅក្នុងសហគមន៍កាន់តែប្រសើរឡើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល។ ក្រុមជំនុំជាច្រើនក៏បានបម្រើសហគមន៍តាមរបៀបផ្សេងៗគ្នាផងដែរ។

លោក ម៉ាក ហ្គាលភីន បានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ថារឿងនេះគឺបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការដាំក្រុមជំនុំនៅតាមសហគមន៍ដែលមិនទាន់លឺដំណឹងល្អ។

តើអង្គការបេសកកម្មនេះមានបញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខអ្វី?

ចម្លើយរបស់អ្នក

6. មានកម្រិតផ្សេងៗគ្នានៃការផ្លាស់ប្តូរថ្មី (ឬការផ្លាស់ប្រែ) ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍។ សម្រាប់យើង ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ មានកម្រិតសេរីភាពផ្សេងៗគ្នាក្នុងការប្រកាសទៅតាមពេលវេលាខុសៗគ្នា។

តើអ្នកចង់ឱ្យមនុស្សនៅក្នុងសហគមន៍ទទួលបានបទពិសោធន៍ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរថ្មី ឬសេរីភាពក្នុងចំណុចណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓

តែងតែត្រូវត្រៀមខ្លួន (១០ នាទី)

7. គោលការណ៍ទីប្រាំពីរ បង្ហាញពីតម្រូវការក្នុងការមាននិមិត្ត និងមានគោលបំណង។ រួមបញ្ចូលទាំងការត្រៀមខ្លួន។ សូមមើលពីអ្វីដែលលោកពេត្រុសនិយាយអំពីរឿងនេះ។

ចូរឱ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទឡើង ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ
ហើយឱ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព ហើយកោតខ្លាច
ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់អ្នកណាដែលសួរពីហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា
ព្រមទាំងមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលនិយាយដើមពីអ្នករាល់គ្នា
ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ បានអៀនខ្មាសវិញ
ដោយព្រោះគេនិយាយបង្កាច់ពីកិរិយាល្អដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (NLT)

8. តើ "ការត្រៀមខ្លួន" មានន័យដូចម្តេចដើម្បីធ្វើការពន្យល់? តើគំនិតនេះសមស្របនឹងគំនិតក្នុង "ការបង្ហាញ និងការពន្យល់" អំពីដំណឹងល្អក្នុងរបៀបរួបរួមដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

9. តើយើងស្គាល់ឱកាសក្នុងការពន្យល់ពីក្តីសង្ឃឹមដែលយើងមានដោយរបៀបណា? តើយើងអាចដឹងថាយើងគួរ ឬមិនគួរចែកចាយដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

10. ពេលខ្លះ តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍ថាអ្នកមានឱកាសដើម្បី "ពន្យល់ពីក្តីសង្ឃឹមដែលអ្នកមាន" ប៉ុន្តែអ្នកមិនមានទំនុកចិត្តដែរឬទេ?

តើអ្នកអាចបង្កើតទំនុកចិត្តនេះបានដោយរបៀបណា
ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចត្រៀមខ្លួននៅពេលដែលពេលមកដល់?
តើកិច្ចការជាក់លាក់ណាខ្លះដែលអ្នកអាចធ្វើបានដើម្បី "កសាងជំនួយរបស់អ្នក"
ដើម្បីឱ្យអ្នកត្រៀមខ្លួនដើម្បីពន្យល់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

11. តើពាក្យថា "ធ្វើកិច្ចការនេះដោយសុភាព និងដោយក្តីគោរព" នៅក្នុងបរិបទរបស់អ្នក មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?□□

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ត្រូវប្រយ័ត្នអំពីពេលវេលា (១០ នាទី)

12. យើងចង់ឱ្យគ្រប់ឱកាសទាំងអស់ដែលយើងមានត្រូវបានប្រើប្រាស់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព មានគោលបំណងច្បាស់លាស់ និងរៀបចំឱ្យបានល្អ។ យ៉ាងណាមិញ ការពិតនោះគឺនឹងមានពេលដែល "ការពន្យល់" ពីដំណឹងល្អអាចមានគុណវិបត្តិជាជាងគុណសម្បត្តិ។
តើពេលណាដែលវាអាចទៅជាបែបនេះបាន?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓
✓

13.តើអ្នកធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពរវាងអារម្មណ៍ពីឱកាសក្នុងពេលនេះធៀបនឹងការគិតរយៈពេលវែងដោយរបៀបណា?

នៅក្នុងជំពូកនេះដែលនិយាយអំពី "ការប្រកាសដំណឹងល្អប្រកបដោយសីលធម៌" ក្នុងសៀវភៅបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ លោកម៉ាក ហ្គាលភីន ចង់និយាយអំពីការឆ្លើយតបផ្សេងៗ—យ៉ាងហោចណាស់គឺពេលវេលា—រហូតដល់រឿងដែលគាត់ប្រាប់លើកមុន បានបញ្ជាក់អំពីការចាប់ផ្តើមការសម្រេចចិត្ត។

ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីគ្រោះរញ្ជួយដីនៅក្នុងប្រទេសនេប៉ាល់កាលពីឆ្នាំ ២០១៥ អង្គការគ្រិស្តបរិស័ទជាច្រើនបានចូលមកដើម្បីផ្តល់ជំនួយ។ នៅក្នុងការប្រជុំអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទផ្តល់ជំនួយដែលខ្ញុំបានចូលរួមនោះ មានអ្នកតំណាងអង្គការមួយបានចែកចាយអំពីការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនដំណើរការបានល្អ ប៉ុន្តែវាគឺជា "ការលំបាកក្នុងការបញ្ចូលដំណឹងល្អចូលទៅក្នុងជំនួយរបស់ពួកគេ"។

ក្នុងនាមជាមនុស្សម្នាក់ដែលនៅក្នុងបន្ទប់នោះដែលមានបទពិសោធន៍ប៉ុន្មានសប្តាហ៍នៅក្នុងប្រទេសនេប៉ាល់ ខ្ញុំក៏បានឆ្លើយតបយ៉ាងច្បាស់ៗថា មិនថាក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ សូមកុំព្យាយាមបញ្ចូលដំណឹងល្អនៅក្នុងជំនួយរបស់ពួកគេ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះ? ខ្ញុំបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថានៅក្នុងប្រទេសនេប៉ាល់ តែងតែការចោទប្រកាន់ថាការអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទតែងតែ "បញ្ឆោះបញ្ចូល" និងបង្ខំមនុស្សឱ្យក្លាយជាគ្រិស្តបរិស័ទ។ បន្ទាប់ពីគ្រោះរញ្ជួយដី រដ្ឋាភិបាលតែងតែឃ្លាំមើលលើរឿងនេះ។ ប្រសិនបើមានសញ្ញានៃការបញ្ឆោះបញ្ចូល មិនត្រឹមតែបំផ្លាញកេរ្តិ៍ឈ្មោះអង្គការខ្លួនឯងនោះទេ ប៉ុន្តែក៏អាចបំផ្លាញដល់គ្រិស្តបរិស័ទផ្សេងទៀតផងដែរ។ វានឹងនាំឱ្យមានផ្នត់គំនិតអវិជ្ជមានលើដំណឹងល្អ និងអាចធ្វើឱ្យមានការហាមឃាត់គ្រិស្តបរិស័ទពីការផ្តល់ជំនួយ និងការសាងសង់ឡើងវិញ ដែលអាចកាត់បន្ថយជំនួយ និងការគាំទ្រក្នុងពេលដែលកំពុងតែត្រូវការ។

ក្រុមជំនុំនៅក្នុងប្រទេសនេប៉ាល់ បានដឹងថានេះគឺជាពេលដែលត្រូវជួប និងជួយមនុស្សភ្លាមៗ ហើយមិនត្រូវបញ្ចូលការប្រកាសដំណឹងល្អនោះទេ។ តាមរយៈការធ្វើបែបនេះ ពួកគេមានទំនុកចិត្តថាពេលនេះ គឺជាពេលដែលពួកគេគឺជាបន្ទាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រិស្ត មិនថាពួកគេមានជំនឿបែបណានោះទេ។ នឹងមានពេលដែលពួកគេអាចប្រកាសដំណឹងល្អ ប៉ុន្តែនេះគឺជាពេលដែលត្រូវបង្ហាញ។

អង្គការបានបញ្ជាក់ថា ពួកគេមិនយល់ពីបរិបទនេះទេ។ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ពួកគេគឺពួកគេយល់ថា ពួកគេកំពុងតែធ្វើ "បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ" ដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងស្ថានភាពនេះ។ ការយល់ឃើញបែបនេះ គឺបណ្តាលមកពីការដាក់កម្រិត និងការយល់ដឹងមានកម្រិតអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ក្នុងករណីនេះ

ពួកគេធ្វើឱ្យមានគុណវិបត្តិជាជាងគុណសម្បត្តិ។

ក. តាមរយៈរឿងនេះ តើមានការយល់ឃើញអ្វីខ្លះដែលត្រឹមត្រូវ
និងអ្វីខ្លះដែលខុសចំពោះអ្នកដែលនៅខាងក្រៅមកលើអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទ?
មុនពេលប្រជុំនេះ តើពួកគេស្តាប់នរណា?

ចមម្លើយអាចជា៖

✓
✓
✓

ខ. តើការយល់ឃើញពីខាងក្រៅគិតយ៉ាងដូចម្តេចមកលើក្រុមជំនុំនៅប្រទេសនេប៉ាល់?
តើអ្វីទៅដែលជានិមិត្តរបស់ពួកគេ? ហេតុអ្វីបានជាការយល់ឃើញរបស់ពួកគេសំខាន់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

គ. តាមរយៈរឿងនេះ តើវាបានប្រាប់យើងអ្វីខ្លះអំពីការបញ្ចូល ក) គោលបំណង និងនិមិត្ត
ជាមួយនឹង ខ) ការមើលឃើញរយៈពេលយូរអង្វែង និងចំណុចរសើបចំពោះពេលវេលា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ឃ. តើរឿងនេះបានណែនាំយើងអំពីរបៀបក្នុងការបញ្ចូល “ការបង្ហាញ” និង “ការពន្យល់”
ដំណឹងល្អដូចម្តេចខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (១០ នាទី)

14. ផ្នែកចុងក្រោយក្នុងសៀវភៅ ១ ពេត្រុស ៣:១៦ ប្រាប់យើងថា “ព្រមទាំងមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលនិយាយដើមពីអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ បានអៀនខ្មាសវិញ ដោយព្រោះគេនិយាយបង្កាច់ពីកិរិយាល្អដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តក្នុងព្រះគ្រិស្ទ។”

ហេតុអ្វីបានជាវាគឺជារឿងសំខាន់ក្នុងការរស់ជាជីវិតល្អក្នុងចំណោមប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍?
តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើយើងជាជីវិតល្អ?

15. តាមរយៈការពិភាក្សាថ្ងៃនេះ តើមានចំណុចលេចធ្លោអ្វីសម្រាប់អ្នក? តើអ្នកបានរៀនអ្វីដើម្បីជួយឱ្យអ្នក និងក្រុមរបស់អ្នកអាចអនុវត្តបាន?

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងបានសិក្សាអំពីសារៈសំខាន់ក្នុងការមាននិមិត្ត និងគោលបំណងច្បាស់លាស់ប្រសិន បើយើងមានបំណងចិត្តចង់ឃើញការផ្លាស់ប្តូរកើតឡើង។ តើក្រុមរបស់អ្នកមាននិមិត្ត និងគោលបំណងច្បាស់លាស់ដែរឬទេ? តើអ្នកអាចធ្វើឱ្យប្រសើរជាងមុនដោយរបៀបណាខ្លះ?

តើអ្នកមើលឃើញសហគមន៍ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូបានចូលរួមបង្កើតការផ្លាស់ប្រែនៅក្នុងសហគមន៍ដែលអ្នករស់នៅ និងបម្រើតាមរបៀបណាខ្លះ?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីប្រាំពីរ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្សាយដំណឹងល្អប្រកបដោយសីលធម៌
បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

គោលការណ៍ទីប្រាំបីៈ ក្រុមការងារអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ប្តេជ្ញាធ្វើការឱ្យបានល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ

គោលបំណងនៃការពិភាក្សាៈ
1. ក្រុមរបស់យើងនឹងយល់កាន់តែច្បាស់ពីរបៀបដែលការធ្វើការអាចក្លាយជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំ។
2. យើងក៏នឹងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីអត្ថន័យនៃការធ្វើការឱ្យបានល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ និងមូលហេតុដែលវាសំខាន់នៅពេលដែលយើងបម្រើសហគមន៍។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីប្រាំពីរៈ
"ការផ្លាស់ប្រែពិតប្រាកដត្រូវការនិមិត្តសម្រាប់សហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ និងការផ្លាស់ប្តូរថ្មីនៃបុគ្គល និងសហគមន៍"

ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតពិចារណាថាតើប្រភេទនៃនិមិត្ត និងគោលបំណងគឺជាការពិតនៃអ្នក និងក្រុមរបស់អ្នក។ តើអ្នកអាចធ្វើឱ្យប្រសើរជាងមុនដោយរបៀបណាខ្លះ?

តើអ្នកមើលឃើញសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូបានចូលរួមបង្កើតការផ្លាស់ប្រែនៅក្នុងសហគមន៍ដែលអ្នករស់នៅ និងបម្រើតាមរបៀបណាខ្លះ?

សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

តើការធ្វើការឱ្យបានល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈគឺជាអ្វី? (១០-១៥ នាទី)

2. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីប្រាំបី។

> គោលការណ៍ទីប្រាំបី ការសង្ខេបៈ
> *"ក្រុមការងារអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ប្តេជ្ញាធ្វើការឱ្យបានល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ"*

3. សូមចាប់ផ្តើមដោយយល់ពីអត្ថន័យរបស់យើងអំពីការធ្វើការឱ្យបានល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ។ តើយើងអាចឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យ "ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ" បានយ៉ាងដូចម្តេច?

ចម្លើយរបស់អ្នក

4. ពាក្យមួយទៀតដែលយើងនឹងមើលនោះគឺ “ភាពល្អប្រសើរ”។ តើអ្នកយល់យ៉ាងដូចម្តេចអំពីគំនិតនៃភាពល្អប្រសើរ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

5. ជាទូទៅមនុស្សតែងតែភ្ញាក់ផ្អើលនឹងភាពល្អប្រសើរ ដោយសារតែភាពល្អប្រសើរគឺលើសពីអ្វីដែលជាតម្រូវការអប្បបរមា។

ក. សូមគិតអំពីរឿងនាងរស់ដែលបានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ប្រសិនបើនាងរស់ និងលោកបូអូសធ្វើត្រឹមតែអ្វីដែលជាតម្រូវការអប្បបរមារបស់ច្បាប់ ឬសង្គម ប្រហែលជានឹងមានរឿងផ្សេងកើតឡើងសម្រាប់ពួកគេ។
ខ. តើនាងរស់បានធ្វើលើសពីការរំពឹងទុកអ្វីខ្លះ?

គ. ចុះសម្រាប់លោកបូអូសវិញ? តើលោកបានធ្វើលើសពីអ្វីដែលតម្រូវឱ្យធ្វើដោយរបៀបណាខ្លះ?

ឃ. តាមរយៈការធ្វើលើសពីអ្វីដែលតម្រូវឱ្យធ្វើ តើពួកគេទទួលបានលទ្ធផលអ្វី?

6. យើងអាចនិយាយបានថា សកម្មភាពរបស់នាងរស់ និងលោកបូអូសគឺជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំ ដោយសារតែពួកគេបានថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់។ សកម្មភាពរបស់ពួកគេបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលថែទាំដោយភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការងាររបស់យើងក៏អាចជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំដែរ។ តាមរយៈការងាររបស់អ្នក តើអ្នកបានឃើញថាវាគឺជាសកម្មភាពនៃការថ្វាយបង្គំដោយរបៀបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

7. ការងារគឺជាអំណោយទានពីព្រះជាម្ចាស់ដែលបានប្រទានមកលោកអាដាំ និងនាងអេវ៉ាមុនពេលពួកគេប្រព្រឹត្តិអំពើបាប។ ការងាររបស់យើង មិនត្រឹមតែជាលទ្ធផល "អាក្រក់" បានមកពីអំពើបាបនោះទេ។

- អត្ថបទគម្ពីរប្រាប់យើងថា ការអ្វីដែលត្រូវធ្វើក៏ដោយ ចូរធ្វើឱ្យអស់ពីចិត្ត ទុកដូចជាធ្វើថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ (កូឡុស ៣:២៣)
- អត្ថបទគម្ពីរក៏ប្រាប់យើងថា យើងជាពួកសង្ឃហ្លួង ។ (១ ពេត្រុស ២:៩) សំដៅទៅលើជីវិតរបស់យើងទាំងមូល មិនមែនគ្រាន់តែសកម្មភាពនានានៅក្នុងសាសនានោះទេ។

8. សូមគិតអំពីកិច្ចការដែលយើងធ្វើ។ នៅក្នុងកិច្ចការដែលយើងធ្វើ តែងតែមានស្តង់ដារសម្រាប់យើង (ពីរដ្ឋាភិបាល អង្គការវិជ្ជាជីវៈ សមាគមន៍ ស្ថាប័ន សហព័ន្ធ មនុស្សផ្តល់ការទទួលស្គាល់ ។ល។)។ ឧ. នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ត្រូវចុះបញ្ជីធ្វើជាគិលានុបដ្ឋាយិកា ឬគ្រូពេទ្យ។ អ្នកអាចមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែអ្នកនៅតែត្រូវចុះឈ្មោះនៅក្នុងប្រទេសដែលអ្នកចង់ធ្វើការ។

តើស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈអ្វីខ្លះ សម្រាប់យើង និងមនុស្សដែលមានការងារស្រដៀងគ្នាក្នុងសហគមន៍របស់យើង? វាអាចជាស្តង់ដារដែលអ្នកបានបង្កើតឡើងដោយក្រុមអ្នកផ្ទាល់ ឬអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នក។

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

9. សម្រាប់យើង ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ យើងមានស្តង់ដារយោងតាមគុណតម្លៃព្រះគម្ពីរ។ ឧ. អត្ថបទខគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាបានឆាប់នឹងស្តាប់ ក្រនឹងនិយាយ ហើយយឺតនឹងខឹងដែរ (យ៉ាកុប ១:១៩)។ តើមានស្តង់ដារអ្វីខ្លះដែលយោងតាមគុណតម្លៃព្រះគម្ពីរ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

10. យើងមានភាគីពាក់ព័ន្ធជាច្រើន។

ភាគីពាក់ព័ន្ធគឺជាអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍លើគម្រោង ឬសកម្មភាពរបស់យើង។ ពួកគេអាចទទួលលទ្ធផល (ល្អ ឬមិនល្អ) ពីគម្រោងរបស់យើង។ ភាគីពាក់ព័ន្ធរួមមានសហគមន៍ដែលយើងបម្រើ អ្នកខាងក្រៅដែលជួយដល់គម្រោង រដ្ឋាភិបាល ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីផ្សេងៗទៀត។ "ភាគីពាក់ព័ន្ធចម្បងៗ" គឺជាអ្នកដែលទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំងពីគម្រោង ឬអ្នកដែលវិនិយោគធំជាងគេនៅក្នុងគម្រោងនេះ។

សហគមន៍ដែលយើងបម្រើ ភាគច្រើនគឺជាភាគីពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវបានមើលរំលង។ យើងចង់ផ្តល់តម្លៃដល់ពួកគេ។ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មនុស្សជាច្រើនចូលមកសហគមន៍ ហើយ "ប្រាប់" ពួកគេពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវការ ប៉ុន្តែយើងចង់ស្តាប់ពីពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេមានសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើកិច្ចការល្អៗសម្រាប់ពួកគេ ហើយធ្វើដោយភាពល្អប្រសើរ យើងចង់ទាញភាពល្អប្រសើរចេញពីពួកគេ។ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះបាន យើងត្រូវតែបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេជាមុនសិន។

ពេលនោះ សហគមន៍នឹងក្លាយទៅជាម្ចាស់លើសកម្មភាព ឬគម្រោងដែលយើងធ្វើ ជាជាងទទួលយកគម្រោង ឬសកម្មភាពពីខាងក្រៅ។

11. សូមគិតអំពីគម្រោងដែលយើងចូលរួមធ្វើ (ឬគម្រោងដែលយើងស្គាល់ ឬអាចនឹងចូលរួមធ្វើ)។ តើនរណាគឺជាភាគីពាក់ព័ន្ធ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

នៅក្នុងស្ថានភាពជាក់លាក់របស់យើង
តើភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗរបស់យើងនៅក្នុងសហគមន៍រំពឹងអ្វីខ្លះពីយើង?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

12. លោក ហ្គាប្រីអែល ម៉ាយើស
បានប្រាប់យើងពីរឿងដ៏សំខាន់មួយអំពីសហគមន៍ដែលយើងបម្រើនោះ គឺជាភាគីពាក់ព័ន្ធ។

ដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើនៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលរបស់យើង ខ្ញុំបានសម្របសម្រួលគម្រោងសាងសង់ដ៏ធំមួយនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា មួយថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃគ្រីស្តម៉ាស់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ រលកយក្សស៊ូណាមិបានធ្វើឱ្យប្រជាជនរាប់ពាន់អ្នកគ្មានផ្ទះសម្បែង។ មានពេលព្រឹកមួយខ្ញុំបានទទួលទូរសព្ទពីសហការីដែលជាភ្នាក់ងារដៃគូអឺរ៉ុបះ គាត់បានសុំខ្ញុំឱ្យមកលឿនតាមតែអាចធ្វើទៅបាន ដោយសារមានមនុស្សម្នាក់កាន់ប៉ែលដេញតាម និងគំរាមសម្លាប់គាត់។

ភ្លាមៗនោះ ខ្ញុំក៏បើកឡានទៅទីតាំងភ្លាម ហើយបានជួយឱ្យគាត់ស្ងប់អារម្មណ៍។ បុរសអឺរ៉ុបនោះមិនដឹងថាគាត់បានធ្វើខុសអ្វីនោះទេ បានជាគាត់ខឹងខ្លាំងណាស់— ប៉ុន្តែគាត់មានអារម្មណ៍ថាបុរសស្រីលង្កានោះមិនបានដឹងគុណដល់កិច្ចការដែលបានធ្វើនោះទេ។ ខ្ញុំបានមើលទៅបុរសស្រីលង្កានោះ ហើយក៏និយាយភាសាស្រីលង្កាជាមួយគាត់ សួរអំពីរឿងនេះ។ គាត់បាននិយាយថា "យើងដឹងគុណ ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្តាប់យើងនោះទេ"

ចុងក្រោយនោះគឺ បុរសអឺរ៉ុបនោះមានប្លង់ផ្ទះល្អ—ប៉ុន្តែភ្លេចរឿងដ៏សំខាន់មួយ។ សម្រាប់អ្នកភូមិហិណ្ឌូ ទ្វារផ្ទះត្រូវបែរទៅទិសខាងកើតដើម្បីទទួលពរពីព្រះអាទិត្យរះ (នោះបីផ្លូវនៅខាងណាក៏ដោយ)។ បុរសអឺរ៉ុបមិនបានស្តាប់ ហើយវិះនឹងបានសាងសង់ផ្ទះនេះទៀត ដែលធ្វើឱ្យអ្នកភូមិមិនបានដឹងគុណលើការសាងសង់ផ្ទះនេះទេ (វិះតែនឹងបាត់បង់ជីវិតបុគ្គលិកអង្គការនេះទៀត)។

រឿងនេះប្រាប់យើងអំពីសារៈសំខាន់ក្នុងការស្តាប់សហគមន៍ដែលយើងបម្រើ និងស្វែងយល់អំពីអ្វីដែលសំខាន់សម្រាប់ពួកគេ។ លើសពីរឿងដ៏សំខាន់នេះ នៅក្នុងស្ថានភាពរបស់យើង តើភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗរបស់យើងទាំងសហគមន៍ និងភាគីផ្សេងៗទៀត (រួមបញ្ចូលទាំងម្ចាស់ជំនួយ និងមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល) រំពឹងអ្វីខ្លះពីយើងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពួកគេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

ការឆ្លុះបញ្ចាំង/សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន (១០ នាទី)

13. យើងឃើញហើយថាមានការរំពឹងសម្រាប់យើងពីក្រុមរបស់យើង អាជ្ញាធរខាងក្រៅ ពីសហគមន៍ពីភាគីផ្សេងៗទៀត និងពីព្រះជាម្ចាស់។

សូមគិតអំពីតួនាទីរបស់អ្នក។ មិនមែនតែការអភិវឌ្ឍសហគមន៍នោះទេ ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់កិច្ចការផ្សេងៗដែលអ្នកធ្វើដែរ។ ពេលដែលវាយតម្លៃការងាររបស់អ្នក តើការធ្វើត្រឹមអប្បបរមានៃការរំពឹងទុក និងការធ្វើឱ្យល្អប្រសើរ មានលក្ខណៈខុសគ្នាអ្វីខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓

14. ពេលដែលយើងប្ដេជ្ញាធ្វើឱ្យល្អប្រសើរប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ តើវាបានធ្វើឱ្យយើងធ្វើជាបន្ទាល់មានលក្ខណៈបែបណាខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓

15. តាមរយៈការពិភាក្សាថ្ងៃនេះ តើមានចំណុចលេចធ្លោអ្វីខ្លះសម្រាប់អ្នក? ហេតុអ្វី?

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

នៅក្នុងសហគមន៍ដែលខ្ញុំបម្រើ ឬសង្ឃឹមថានឹងបម្រើ
តើមានចំណុចណាខ្លះដែលខ្ញុំត្រូវរីកចម្រើនជំនាញវិជ្ជា ជីវៈរបស់ខ្ញុំថែមទៀត?
តើខ្ញុំអាចអភិវឌ្ឍជំនាញទាំងនោះបានដោយរបៀបណា?
ដោយសារតែខ្ញុំមិនអាចធ្វើកិច្ចការទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងបាន តើខ្ញុំ (ឬក្រុមរបស់ខ្ញុំ) ត្រូវការជំនួយ ឬដំបូន្មានពីអ្នកដែលប្រកបដោយជំនាញវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងផ្នែកណាខ្លះ?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីប្រាំបី *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីប្រាំបួន៖ គោលការណ៍ភាពល្អប្រសើរ

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖
1. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងឃើញរបៀបដែលភាពល្អប្រសើរនៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងគោលការណ៍ VCJF ជួយបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក។
2. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងឃើញរបៀបនៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍សម្របខ្លួនខំប្រឹងប្រែងអនុវត្តដើម្បីមើលឃើញសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូបានបង្កើតឡើង និងរីកចម្រើន។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីប្រាំបី៖ ដំណឹងល្អជះឥទ្ធិពលដល់លក្ខណៈទាំងអស់របស់មនុស្ស និងលក្ខណៈទំនៀមទម្លាប់ទាំងអស់ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅលើចំណុចដែលខ្ញុំត្រូវ រីកចម្រើនជំនាញវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្ញុំ។ តើខ្ញុំអាចអភិវឌ្ឍជំនាញទាំងនោះបានដោយរបៀបណា? ដោយសារតែខ្ញុំមិនអាចធ្វើកិច្ចការទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងបាន តើខ្ញុំ (ឬក្រុមរបស់ខ្ញុំ) ត្រូវការជំនួយ ឬដំបូន្មានពីអ្នកដែលប្រកបដោយជំនាញវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងផ្នែកណាខ្លះ?

2. សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

សេចក្តីផ្តើម (៣ នាទី)

3. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីប្រាំបួន។

គោលការណ៍ទីប្រាំបួន ការសង្ខេប៖
“មានគោលការណ៍ភាពល្អប្រសើរច្រើនណាស់នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការបង្កើតសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។”

4. សូមស្តាប់ពីបទពិសោធន៍របស់អ្នកស្រី អេនគ្រ្គា ដែលនិយាយអំពីថ្ងៃគ្រិស្តម៉ាស់មួយនៅតំបន់អាស៊ីកណ្តាល ថាតើយើងអាចរៀនបានអ្វីខ្លះពីខ្លួនឯង។

> *ពេលល្ងាចមួយមុនបុណ្យគ្រិស្តម៉ាស់នៅក្នុងទីក្រុងដ៏តូចមួយនៅតំបន់អាស៊ីកណ្តាល អ្នកស្រី អេនគ្រ្គា បានចម្អិនអាហារពីផ្ទះរបស់គាត់ ដែលគាត់បានគិតថាការចម្អិនម្ហូបនេះនឹងមិនចម្លែកសម្រាប់មិត្តភក្តិគាត់នោះទេ៖ មាន់ដុតបន្លែស្ងោ និងបាយ។*
>
> *តាមប្រពៃណី គាត់បានលាតកម្រាលតុ និងបានយកម្ហូបមកជូនមិត្តភក្តិរបស់គាត់។ ពួកគេបានហុចម្ហូបទៅវិញទៅមក ខ្លះញ៉ាំមាន់ ហើយខ្លះទៀតមិនញ៉ាំមាន់។*
>
> *ដោយអស់ភាពអត់ធ្មត់ អេនគ្រ្គាបានសួរថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនញ៉ាំមាន់នេះ? នេះគ្រឿងផ្សំមិនខុសពីមាន់ពីលូនោះទេ” អាស្លូនីស មិត្តរបស់នាងមើលទៅអេនគ្រ្គាក៏ឆ្លើយថា “មែនហើយ បើដឹងហើយ ហេតុអ្វីបានចម្អិនដាច់ដោយឡែកបែបនេះ បើចម្អិនជាមួយគ្នាវាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ជាង?”*

ក. បើមើលពីជីវិតរបស់យើងវិញ តើនេះមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្ដេច? តើជីវិតរបស់យើងគឺជាជីវិតរួមគ្នា ឬដាច់ដោយឡែក?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓

ខ. តើដំណើរជីវិតរួមគ្នាមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ? តើដំណើរជីវិតដាច់ដោយឡែកពីគ្នាមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

5. ពេលដែលអ្នកត្រលប់ទៅគិតអំពីការពិភាក្សាវិញ តាមរយៈរឿងនេះ តើវាបានធ្វើឱ្យអ្នកគិតអ្វីខ្លះអំពីពាក្យ "បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ" "ការបង្ហាញ និងការពន្យល់ពីដំណឹងល្អ" ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

- ✓
- ✓
- ✓
- ✓

ការប្រៀបធៀបគោលការណ៍ (១០-២០ នាទី)

6. អង្គការ OM បានបង្កើត "គោលការណ៍ VCJF ទាំងដប់ដើម្បីជួយតម្រង់ព័ន្ធកិច្ចរបស់យើង"។ គោលការណ៍ទាំងនេះមានគោលការណ៍ជាច្រើនដែលជាគោលការណ៍ដ៏ល្អប្រសើរនៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍។

គោលការណ៍ VCJF	ការអនុវត្តគោលការណ៍លើការអភិវឌ្ឍសហគមន៍
ការអធិស្ឋាន និងតមអាហារ	យើងខ្វល់ខ្វាយពីក្មេងកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ នេះគឺជាការតមអាហារដ៏ពិតប្រាកដនៅក្នុងសៀវភៅអេសាយ ហើយពេលដែលយើងចូលរួមបង្កើតការអភិវឌ្ឍ យើងត្រូវតែប្រយ័ត្នពីទស្សនៈលោកិយ៍ និងអំណាចវត្ថុស័ក្តសិទ្ធិនៅក្នុងសហគមន៍នេះ។ (សូមមើលជំពូកទី ៥)
ការសហការ	យើងសហការជាមួយសហគមន៍ និងភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ការអភិវឌ្ឍគួរតែជាដំណើរការបរិយាប័ន្ន។
ត្រៀមខ្លួនដើម្បីរងទុក្ខ	យើងរស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដែលកំពុងរងទុក្ខលំបាក និងឈឺចាប់ ទោះបីជាការនេះមានហានិភ័យសម្រាប់យើងក៏ដោយ។ យើងរួមគ្នាយល់អំពីទុក្ខលំបាក។
ធ្វើអ្វីដែលអ្នកបន្តបាន	គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍របស់យើងគឺយោងទៅតាមធនធាន និងបច្ចេកវិទ្យាដែលមានក្នុងសហគមន៍ដែលពួកគេអាចបន្តអនុវត្ត និងពង្រីកបាន។
ការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើងគឺពិតជាសំខាន់ អាចអនុវត្តបាន និងមានគោលបំណងចាប់យកជំហានបន្ទាប់	យើងបញ្ចូលសេចក្តីពិតខាងវិញ្ញាណដែលពាក់ព័ន្ធ និងត្រូវតាមបរិបទសហគមន៍ចូលទៅក្នុងបណ្តាញដ៏ធំ តាមរយៈការបញ្ចូលបរិបទសហគមន៍របស់យើង។
យើងប្តេជ្ញា និងឈោងចាប់សហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់	សហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ ជាទូទៅក៏មិនសូវមានការអភិវឌ្ឍដូចជាវិស័យអប់រំ និងសេដ្ឋកិច្ចដែរ។ ជាពិសេសគឺនៅសហគមន៍ក្រីក្របំផុតក្នុងពិភពលោក តាមរយៈការធ្វើការជាអ្នកអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងសហគមន៍ ពិតជាអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីពួកគេ។
ការបង្កើត និងប្រើប្រាស់ក្រុមបានត្រឹមត្រូវ	ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍គឺជាការងារជាក្រុម ដែលមានវប្បធម៌ និងភ្នាក់ងារជាច្រើនមករួមគ្នាធ្វើការជាមួយគ្នា។
ផ្តោតនៅលើក្រុម	យើងអនុវត្តការបង្កើតសហគមន៍ និងសហគមន៍ដែលមានសុខភាពល្អគំរូ ដែលមានសមាជិកសហគមន៍ជួយគាំទ្រគ្នា និងរៀនពីគ្នាតាមរយៈគម្រោងរបស់យើង។
បង្កើតសាវ័ក មិនមែនផ្លាស់ប្តូរទេ	ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍តែងតែមើលមកកាន់អ្នកចូលរួមថាជាភ្នាក់ងារដែលបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរ ជាអ្នកដែលមានសក្តានុពលដើម្បីបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរ និងបំផ្លាស់បំប្រែសង្គម និងសហគន៍របស់ពួកគេ។
ដៃគូក្នុងស្រុក និងភាពជាម្ចាស់	ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍គឺជាជំនួយរយៈពេលខ្លី។ យើងធ្វើជាគំរូ ផ្តល់ជំនួយ ដឹកនាំ និងបង្កើតអ្នកដឹកនាំសហគមន៍។ ក្នុងនាមជាអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទអភិវឌ្ឍសហគមន៍ យើងធ្វើជាគំរូ និងបង្រៀនអ្នកបម្រើ និងគង្វាលភាពជាអ្នកដឹកនាំទៅកាន់សហគមន៍គ្រប់កម្រិតទាំងអស់។

7. ពេលដែលអ្នកមើលទៅលើគោលការណ៍ទាំងនេះ តើការប្រៀបធៀបគោលការណ៍ទាំងពីរប្រភេទបង្ហាញពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

8. សូមមើលពីគោលការណ៍ទាំងនេះឱ្យបានកាន់តែលម្អិតជាងមុនបន្តិច។ អ្នកនិពន្ធជំពូកទី ៩ នៅក្នុងមេរៀន *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ* នេះបានសរសេរថា នេះគឺជាការផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍដែលនាំការផ្លាស់ប្រែដោយលោក Bryant Myers៖

> គោលការណ៍នៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដ៏សំខាន់បំផុតនោះគឺ ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់សហគមន៍នៅក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយ និងកំណត់គោលដៅ និងទិសដៅនៅក្នុងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍ។ លោក Bryant Myers បានរំលឹកយើងតាមរយៈសៀវភៅរបស់គាត់ ដើរជាមួយជនក្រីក្រ (ទំព័រទី ២១៨) ថា បើចង់ចែកចាយរឿងរបស់យើង យើងត្រូវស្តាប់រឿងគេជាមុនសិន។ លោក Bryant Myers បានបន្តទៀតថា៖
>
> > *"...យើងជួបបញ្ហាប្រឈម តើយើងបញ្ចូលរឿងទាំងនេះដោយរបៀបណា ដើម្បីឱ្យវាជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយគ្រប់ៗគ្នាអាចរៀន និងរីកចម្រើនបាន? ចំណុចសំខាន់នោះគឺត្រូវក្លាយខ្លួនជា សហគមន៍... ជួយកសាងសហគមន៍គ្នាទៅវិញទៅមក នេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកជិតខាងល្អធ្វើ។"*
>
> ក. តើត្រង់កន្លែងណាដែលអ្នកមើលឃើញពីការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់សហគមន៍នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ ឬកិច្ចការដែលស្រដៀងនឹងការងារនេះ? តើយើងអាចស្តាប់រឿងរបស់ពួកគេ និងក្លាយទៅជាសហគមន៍របស់ពួកគេបានដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

ខ. តើយើងមើលឃើញពីការបង្កើតក្រុមជំនុំ ឬសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូដោយរបៀបណា ឬនៅកន្លែងណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

9. គោលការណ៍សំខាន់មួយទៀតក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍គឺលទ្ធភាពសម្រេចបាន និងលទ្ធភាពរស់រវើក។ តើការអន្តរាគមរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសហគមន៍ និងធ្វើឡើងវិញនៅក្នុងសហគមន៍ដែរឬទេ? តើវាសាមញ្ញគ្រប់គ្រាន់ទេដោយប្រើធនធានដែលមានក្នុងសហគមន៍? តើមាននរណាម្នាក់អាចធ្វើឡើងវិញតាមអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើគំរូ?

- តើអាចអនុវត្តតាមកិច្ចការរបស់អ្នកបានដោយរបៀបណា?
- ចុះយុទ្ធសាស្ត្ររបស់អ្នកក្នុងការជួយមនុស្សឱ្យចម្រើនជំនឿ និងភាពជាសាវ័កវិញ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

10. សហការីម្នាក់របស់អង្គការ OM របស់យើងគឺជាគ្រូពេទ្យដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណមានជំនាញក្នុងការជួយបុគ្គលដែលមានពិការភាព។ នាងបានសរសេរថា៖

ចំណុចស្នូលនៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍គឺសុខភាព ការស្តារនីតិសម្បទា ការអប់រំ និងក្រុមជួយខ្លួនឯង (SHGs) គឺជាអ្វីដែលមនុស្សនៅក្នុងសហគមន៍ត្រូវការបំផុត។ យើងសំដៅទៅលើសុខភាពប្រជាជន ធៀបជាមួយនឹងចំនួនមន្ទីរពេទ្យព្យាបាលដែលនៅជិតទីក្រុង សាលារៀនតាមភូមិដែលបានបង្កើតឡើងនៅទីដាច់ស្រយាល រួមបញ្ចូលការអប់រំសម្រាប់កុមារដែលមានពិការភាព ជាជាងការបង្កើតជម្រើសការអប់រំពិសេស និងការទទួលបានជំនួយផ្លូវច្បាប់ និងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកពីសមាជិកក្រុមតាមរយៈក្រុមស្ត្រីជួយខ្លួនឯង ជាជាងការផ្តាច់ខ្លួននៅតែឯង។

ក. តើអ្នកអាចអនុវត្តលើការងាររបស់អ្នកក្នុងការបម្រើ និងរបៀបដែលអ្នកចង់ជួយសហគមន៍ស្វែងរកដំណោះស្រាយលើសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. តើអាចអនុវត្តដើម្បីបង្កើតសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

11. បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សាអំពីគុណតម្លៃនៃការ "ព្រួសគ្រាប់ពូជ" តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ។ល។ គ្រូពេទ្យក៏បានសរសេរទៀតថា៖

ការងារអភិវឌ្ឍន៍សង្គម ជាទូទៅគឺផ្តោតលើការអនុវត្តដំណោះស្រាយ បច្ចេកទេស និងចំណេះដឹង។ យ៉ាងណាមិញ នៅក្នុងវប្បធម៌ភាគច្រើនសំណួរចម្បងពាក់ព័ន្ធនឹងតម្រូវការក្នុងការអភិវឌ្ឍភាគច្រើននោះគឺខាងទំនាក់ទំនង និងវិញ្ញាណ។ ក្នុងនាមជាគ្រិស្តបរិស័ទ យើងអាចឆ្លើយសំណួរពាក់ព័ន្ធនឹងព្រលឹងវិញ្ញាណទាំងនេះ ដែលបានសួរថា "តើអ្នកណាបានធ្វើបាប មនុស្សនេះ ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់?" (យ៉ូហាន ៩:២)។ ការចែករំលែកការអភិវឌ្ឍ និងដំណឹងល្អដល់ក្រុម និងបណ្តាញសហគមន៍ជួយដល់អ្នកដែលពិតជាចង់ស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីពិត។ តាមរយៈការសាបព្រួសទៅក្នុងបណ្តាញដ៏ធំរបស់ស្ត្រី កសិករ និងអាណាព្យាបាល និងការបន្តស្រោចទឹកគ្រាប់ពូជទាំងនេះតាមរយៈការចូលរួមក្នុងក្រុម អាចធ្វើឱ្យពួកគេត្រៀមខ្លួនដើម្បីឈានទៅជំហានថ្មីមួយទៀត គឺការអានព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ ការអានព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ នឹងនាំមកនូវការផ្លាស់ប្រែ ហើយក្នុងករណីខ្លះនឹងនាំមកនូវការផ្លាស់ប្រែដល់អាជ្ញាធរ និងមន្ត្រីថែមទៀតផង។ ការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះ នឹងនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្រែឥរិយាបទ ព្រមទាំងនាំមកនូវការផ្លាស់ប្រែដល់សហគមន៍ទាំងមូលថែមទៀតផង ដែលបណ្តាលមកពីការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។

ក. តើការនេះអាចអនុវត្តចំពោះអ្នកបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្នក “កំពុងតែសាបព្រួស” គំនិតនិងព័ត៌មានល្អៗដែលជួយបំពេញតម្រូវការ និងការផ្លាស់ប្រែនៅក្នុងសហគមន៍ដែរឬទេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ.តើការសាបព្រួសនៅក្នុងបណ្តាញធំៗអាចជួយសហគមន៍អ្នកតាមព្រះយេស៊ូបានបង្កើតឡើងដែរឬទេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

12. ការសរសេរមកពីតំបន់អាស៊ីកណ្តាល និងបរិបទអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិដែលផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ អ្នកស្រីបាននិយាយថា៖

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិបានធ្វើជាគំរូសម្រាប់ក្រុមជំនុំ និងបានចូលរួមនៅក្នុងបេសកម្មនៅក្នុងសហគមន៍ដែលមិនទាន់លឺដំណឹងល្អ គួរតែជឿ និងត្រៀមដើម្បីសម្របខ្លួនតាម? រួមបញ្ចូលទាំងការសម្របខ្លួនឱ្យមានភាពចម្រុះ និងអន្តរជាតិ ផ្តល់ឱកាសសម្រាប់អ្នកជឿអាចរីកចម្រើនបាន ហើយពេលដែលពួកគេទទួលបានបទពិសោធន៍ និងឱកាសដើម្បីបម្រើក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ។ ប្រសិនបើអង្គការបេសកកម្ម និងក្រុមជំនុំអាចកាន់តែចម្រុះ និងទទួលបានការផ្តល់អំណាច— ដោយមើលឃើញសហការីរបស់យើងដែលជាសាវ័ករបស់យើងនៅក្នុងវាលស្រែ និងជាអ្នកដឹកនាំជំនាន់ក្រោយរបស់សហគមន៍ និងស្ថាប័ន— នោះយើងនឹងធ្វើដំណើរបានយ៉ាងវែងឆ្ងាយ។

ក. តើការនេះអនុវត្តចំពោះការងាររបស់អ្នកមែនដែរឬទេ? តើអ្នកអាចនិយាយដោយស្មោះជាមួយក្រុមអំពីស្ថានភាពដែលមនុស្សទទួលបានការផ្តល់អំណាចដើម្បីឱ្យរីកចម្រើនក្នុងតួនាទី ហើយទទួលយកទំនួលខុសត្រូវនេះបានដែរឬទេ? ប្រសិនបើអាច (និងត្រូវប្រយ័ត្នអំពីអ្នកដែលចូលរួម) តើស្ថានភាពរបស់ពួកគេនឹងមិនមានឱកាសបែបនេះដែរឬទេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. តើយើងកំពុងតែតោងជាប់នឹងអំណាច ឬជួយឱ្យអ្នកដទៃអភិវឌ្ឍជំនាញរបស់ពួកគេដើម្បីរីកចម្រើនក្លាយជាអ្នកដឹកនាំដែរឬទេ? ពេលដែលអ្នកបានទទួលជំនួយបាន តើមតិ ឬគំរូវិជ្ជមានអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចបង្ហាញបាន?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

13. បណ្តាញ Micah Declaration បានលើកឡើងថា៖

បើយើងមិនខ្វល់ពីពិភពលោក យើងកំពុងតែក្បត់នឹងព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់បញ្ជូនយើងមកដើម្បីបម្រើពិភពលោក។ បើយើងមិនខ្វល់ពីព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ យើងក៏គ្មានអ្វីជាប្រយោជន៍ដល់ពិភពលោកនេះដែរ។ យុត្តិធម៌ និងសុច្ចរិតតាមរយៈជំនឿ ការថ្វាយបង្គំ និងសកម្មភាពនយោបាយ ខាងវិញ្ញាណ និងសម្ភារៈ ការផ្លាស់ប្រែបុគ្គល និងរចនាសម្ព័ន្ធគឺនៅជាមួយគ្នា។ តាមរយៈជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូ ការនិយាយ និងសកម្មភាពគឺជាចំណុចស្នូលនៃការងារគ្រប់ជ្រុងជ្រោយរបស់យើង។

- ពេលដែលយើងគិតអំពីគោលការណ៍ផ្សេងៗខាងលើដែលនិយាយអំពីការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ល្អ តើអ្នកឃើញគោលការណ៍ទាំងនោះស្របគ្នាជាមួយនឹងរបៀបដែលយើងធ្វើជាបន្ទាល់ដែរឬទេ?
- តើគំរូទាំងនេះគឺជាគំរូល្អអំពីការបង្ហាញ និងការពន្យល់ពីដំណឹងល្អដែលសមស្របជាមួយគ្នាដែរឬទេ?
- ក្នុងនាមជាក្រុមការងារអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ (ឬតួនាទីដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងតួនាទីនេះ) តើអ្នកបានឃើញថាការងាររបស់អ្នកមានភាពល្អប្រសើរនៅត្រង់កន្លែងណាខ្លះ? ហើយតើអ្នកបានធ្វើអ្វី (ឬគួរតែធ្វើអ្វី) ដើម្បីបង្កើតសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ការអនុវត្ត (១០ នាទី)

14. សូមអនុវត្តតាមរយៈការគិតអំពីរបៀបដែលយើងត្រូវអនុវត្តគំនិតទាំងនេះ។

- តើយើងអាចធ្វើអ្វីដែលខុសពីមុន?
- តើយើងនឹងអនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរដោយរបៀបណា?
- តើសមាជិកក្រុមរបស់យើងនឹងទទួលខុសត្រូវផ្នែកណាខ្លះ?
- តើពេលណាដែលនឹងទទួលបានលទ្ធផលនៃការផ្លាស់ប្រែ?

✓
✓
✓

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (១០ នាទី)

15. សូមបញ្ចប់ដោយអានរឿងនេះ ដែលជាបទពិសោធន៍ពីសហការីរបស់យើង។

កាលពីប៉ុន្មានខែមុន ខ្ញុំបានទៅលេងក្រុមគ្រួសារភៀសខ្លួនមួយនៅទីក្រុងក្នុងតំបន់មជ្ឈិមបូព៌ាជាមួយនឹងក្រុមអង្គការរបស់យើង ដែលមានក្រុមគ្រូពេទ្យពីលោកខាងលិច និងឱសថការីមកពីតំបន់មជ្ឈិមបូព៌ា។ ពួកគេទាំងពីរចេះនិយាយភាសាអង់គ្លេស និងអារ៉ាប់បានយ៉ាងល្អ ហើយក៏ស្រឡាញ់មនុស្សដែលគេបម្រើផងដែរ។ យើងបានទៅលេងក្រុមគ្រួសារក្រីក្រមួយ៖ មានស្ត្រីម្នាក់កំពុងតែជួបបញ្ហានឹងគ្រួសាររបស់គាត់ កូនប្អូននាក់ក្នុងចំណោមប្រាំមួយនាក់មានពិការភាព ឬមានជំងឺភ្លើក។ ពេលដែលខ្ញុំកំពុងអង្កេត ក្រុមបានស្តាប់ពីបញ្ហារបស់គាត់ និងបានព្យាយាមលួងលោមគាត់ ផ្តល់ដំបូន្មានល្អៗ ហើយបានជួយគាត់ឱ្យចេះអានវេជ្ជបញ្ជាគ្រូពេទ្យ។ ពួកគេបានសើចសប្បាយជាមួយគ្នា និងបានច្រៀងចម្រៀងជាមួយក្មេងៗ

និងបានឱ្យលំហាត់ដល់ក្មេងស្រីៗដែលពួកគេសង្ស័យថាមានបញ្ហាខួរក្បាល។ មុនពេលចាកចេញ អ្នកជិតខាងក៏បានមកដល់។ សហការីជនជាតិអារ៉ាប់របស់ខ្ញុំក៏បានប្រាប់ពីរឿងព្រះយេស៊ូ បានឆ្លើយសំណួរយ៉ាងច្រើន ព្រមទាំងបានអធិស្ឋានសុំព្រះពរសម្រាប់គ្រួសារនេះផងដែរ។ បន្ទាប់មក យើងក៏បានចាកចេញ។

ខ្ញុំមិនសូវបានឃើញអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរមកអនុវត្តក្នុងពេលដ៏តិចនេះទេ— បេសកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍បានលេចចេញជារូបរាងក្នុងរយៈពេលត្រឹមតែ ៦០ នាទីនៃការមកសួរសុខទុក្ខអ្នកភូមិ ក្លាយជាការអបអរសាទរដែលមានគ្រប់រសជាតិលាយបញ្ចូលគ្នាយ៉ាងល្អ ហើយជាទីពេញចិត្តចំពោះមនុស្ស និងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះ។

សូមឱ្យយើងរក្សាអ្វីដែលនៅជាមួយគ្នានៅតែនៅជាមួយគ្នាដដែល ម្ហូបកាន់តែឆ្ងាញ់ពេលដែលវាលាយចូលគ្នាបានល្អ

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

សប្តាហ៍នេះយើងបានសិក្សាអំពីគោលការណ៍ភាពល្អប្រសើរដើម្បីការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការបង្កើតសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។

តើគោលការណ៍ទាំងនេះលេចធ្លោសម្រាប់អ្នកដែរឬទេ? តើគោលការណ៍មួយណា? ហេតុអ្វី?

តើអ្នកគិតថាព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យអ្នកអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ឬនាំការផ្លាស់ប្រែដែរឬទេ? ប្រសិនបើពិតមែននោះ សូមសរសេរគំនិតមួយចំនួនដែលអ្នកចង់អនុវត្តនិងនាំការផ្លាស់ប្រែ។ តើអ្នកអាចចែករំលែកគំនិតទាំងនេះ ព្រមទាំងអធិស្ឋានជាមួយនរណាបាន ដើម្បីឱ្យរបៀបរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើការបានមុន?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីប្រាំបួន *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

គោលការណ៍ទីដប់៖
អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ជាហេតុផលដែលយើងជួយ

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖
1. ក្រុមរបស់យើងនឹងត្រូវគិតឆ្ងាយជាងមុន នៅពេលដែលយើងគិតអំពីអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់។
2. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីមូលហេតុដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់។
3. ក្រុមរបស់យើងនឹងយល់ពីរនាំងដែលរារាំងដំណឹងល្អមិនឱ្យចូលទៅដល់។
4. ក្រុមរបស់ខ្ញុំនឹងយល់កាន់តែច្បាស់ថាមានកិច្ចការជាច្រើនដែលយើងត្រូវរៀនពីអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅ ដល់ ពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់ពួកគេដើម្បីផ្លាស់ប្រែពួកយើង។

ការរំលឹក

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីប្រាំបួន៖ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវគិតទៅលើគោលការណ៍ដែលលេចធ្លោសម្រាប់អ្នកជាងគេ គោលការណ៍ភាពល្អប្រសើរដើម្បីអភិវឌ្ឍសហគមន៍ ដែលសមស្របជាមួយនឹងការបង្កើតសហគមន៍សកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។
   - តើគោលការណ៍មួយណាដែលលេចធ្លោសម្រាប់អ្នកជាងគេ? ហេតុអ្វី?
   - តើអ្នកគិតថាព្រះជាម្ចាស់ចង់ប្រើប្រាស់អ្នកដើម្បីអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ ឬដើម្បីនាំការផ្លាស់ប្រែដែរឬទេ? (សំណួរបិទ – តើយើងអាចប្តូរវាទៅជាសំណួរបើកបានយ៉ាងដូចម្តេច?)

2, សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទី ដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ។

សេចក្តីផ្តើម

3. សប្តាហ៍នេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទីដប់។

គោលការណ៍ទីដប់ ការសង្ខេប៖ *"អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ជាហេតុផលដែលយើងជួយ"*

ផ្នែកទីមួយ៖ តើនរណាដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់? (១០ នាទី)

4. តើពាក្យថា "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" មានន័យដូចម្តេចចំពោះអ្នក?

ចម្លើយរបស់អ្នក
- ✓
- ✓
- ✓

5. នៅក្នុងអង្គការ OM យើងឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យថា "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" នៅក្នុងសហគមន៍

- គឺជាអ្នកដែលគ្មាននរណាម្នាក់ចែកចាយអំពីព្រះយេស៊ូទៅកាន់ពួកគេ។
- អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូដែលនៅក្នុងសហគមន៍នោះមិនបានបង្រៀនពួកគេអំពីព្រះយេស៊ូ។
- រនាំងផ្សេងៗដូចជាភាសា និងវប្បធម៌បានញែកមនុស្សចេញពីអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។

6. ជាច្រើនលើកច្រើនសារ យើងប្រើពាក្យថា "មិនទាន់ចូលទៅដល់" និងពាក្យថា "មិនបានទទួលដំណឹងល្អ" យើងប្រើលេខធំៗ "ភាគរយនៃចំនួនប្រជាជនដែលទទួលដំណឹងល្អ" និងស្ថិតិផ្សេងៗទៀត។

ប៉ុន្តែសម្រាប់អង្គការ OM ពេលដែលយើងឱ្យនិយមន័យនៃពាក្យថា "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" យើងចង់សំដៅទៅលើការប្រៀបធៀបគំនិតៈ "សហគមន៍នេះគឺដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ជាងសហគមន៍នោះ"។ យើងមិនចង់ឱ្យស្ថិតិនេះត្រូវបានកំណត់ដោយស្ថិតិនិងតួរលេខរាប់ដោយអ្នកមិនពាក់ព័ន្ធ ឬច្នៃស្ថិតិឡើងដោយក្រុមជនជាតិដើមភាគតិចនោះទេ។

ក. តើស្ថិតិ "លេខធំ" មានឥទ្ធិពលអ្វីដល់ការគិតរបស់យើងអំពីអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. តើព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យយើងគិតអំពីអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់យ៉ាងដូចម្ដេច?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

7. តាមរយៈគំនិតនេះ

- តើនរណាជាអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់?
- តើពួកគេនៅជិតអ្នក ឬនៅឆ្ងាយពីអ្នក
- ក្នុងពេលដែលយើងអាចនឹងគិតអំពីប្រជាជនដូចជា "ប្រជាជនអារ៉ាប់នៅអាហ្វ្រិកខាងជើង" ឬ "ពុទ្ធបរិស័ទនៅក្នុងប្រទេសទីបេ" ថាជាមនុស្សដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ តើនរណាអាចជាសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ដែលនៅជិតអ្នក ដែលត្រូវបានមើលរំលងពីក្រុមគ្រិស្តបរិស័ទដែលនៅក្នុងតំបន់របស់អ្នក។

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ផ្នែកទីពីរ - "ជាហេតុផលដែលយើងជួយ" (១៥ នាទី)

8. តើមានរនាំងអ្វីដែលធ្វើឱ្យសហគមន៍ក្លាយជាសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់? តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យមនុស្សប្រភេទនេះកាន់តែពិបាកក្នុងការឈោងចាប់ពួកគេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

9. អ្នកស្រី រ៉ូសម៉ារី ហេគ បានប្រាប់យើងពីមនុស្សម្នាក់ដែលគាត់បានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា សាលី។

ខ្ញុំតែងតែចាំពីពេលដែលខ្ញុំបានជួបសាលីជាលើកដំបូង។ សាលីគឺជាជនជាតិម៉ាឡេកាន់សាសនាឥស្លាម។*
នៅក្នុងប្រទេសរបស់នាងមានការដាក់ទោសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់អ្នកដែលបានកែប្រែចិត្តគំនិតជឿ និងធ្វើជាបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូ។ យ៉ាងណាមិញ សាលី
មានរនាំងកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរដែលបានញែកនាងចេញពីសហគមន៍ នាងបានផ្លាស់ប្តូរភេទ និងមានផ្ទុកមេរោគអេសដ៍។
សាលីតែងតែរត់ និងលាក់ខ្លួនគេចពីអាជ្ញាធរ នាងពិតជាពិបាកទទួលបានសេវាសុខភាព ឬទូរសព្ទទៅកាន់ប៉ូលិសដើម្បីទទួលបានការការពារ
នាងត្រូវតែរត់គេចពីប៉ូលិសដោយសារតែការកែភេទគឺជារឿងខុសច្បាប់ ហើយការកែភេទតែងតែរងការវាយដំពីអ្នកដែលគួរតែការពារនាង។
តើនរណានឹងនាំដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រិស្តទៅកាន់សាលី ដែលនឹងឈរជាមួយនាង និងតស៊ូមតិសម្រាប់នាងដើម្បីទទួលបានសិទ្ធិមូលដ្ឋានក្នុងនាមជាមនុស្សជាតិដែលជាស្នាព្រះហស្តព្រះជាម្ចាស់?

បន្ទាប់ពីបានប្រាប់រឿងនេះ អ្នកស្រីបាននិយាយថា៖ "ការចូលទៅកាន់ពិភពរបស់សាលីភាគច្រើននឹងធ្វើឱ្យយើងមានអារម្មណ៍មិនស្រួល។"

តើអ្នកយល់ស្របដែរឬទេ?
តើអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់
ធ្វើឱ្យយើងមានអារម្មណ៍មិនស្រួលបានយ៉ាងដូចម្តេច? ហេតុអ្វី?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

✓

10. ដូច្នេះ ពេលដែលយើងគិតអំពីអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ និងរនាំងដែលញែក ឬលាក់បាំងពួកគេ តើរនាំងទាំងនោះជារបស់អ្នកណា?
តើរនាំងទាំងនោះអាចជារនាំងរបស់យើងដែរឬទេ?

តើរនាំងណាខ្លះដែលជារបស់ខ្ញុំ មិនមែនជារបស់ពួកគេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

11. ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន តើព្រះយេស៊ូអាចស្ថិតនៅទីណា? ហេតុអ្វី?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

ផ្នែកទីបី - ដូច្នេះ? (១០ នាទី)

12. ពេលខ្លះ យើងគិតថាយើងតែងតែមានចម្លើយ យើងមិនចាំបាច់រៀននោះទេ—យ៉ាងហោចណាស់គឺមិនចេញមកពី "សហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" ដែលយើងចង់បម្រើ។ សហការីម្នាក់ដែលបានមកពីអាហ្វ្រិកខាងត្បូងបានរកឃើញវិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទពេលដែលនាងបានទៅលេងជំរំជនភៀសខ្លួន។

> *គ្រប់ពេលដែលខ្ញុំជិះទៅជំរំជនភៀសខ្លួន ខ្ញុំតែងតែឃើញអ៊ីស្រីម្នាក់អង្គុយនៅក្បែរផ្លូវ។ រហូតដល់ពេលមួយដែលខ្ញុំព្រមស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណដែលតែងតែចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា៖ "តើអ្នកឃើញអ៊ីស្រីនោះដែរឬទេ? ខ្ញុំឃើញគាត់។ ឈប់បន្តិចទៅសួរសុខទុក្ខគាត់ទៅចឹង។"*
>
> *មានថ្ងៃមួយដែលខ្ញុំព្រមឈប់ នោះហើយគឺជាបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំបានបន្ទាបខ្លួនខ្លាំងទៅជួបគាត់ដូចព្រះយេស៊ូជួបខ្ញុំអញ្ចឹង—និងបានចែកចាយអំពីភាពជាមនុស្សរបស់យើង និងការគោរពចំពោះគាត់។ ខ្ញុំមិនបានចែកចាយដំណឹងល្អទៅគាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាគិតថាខ្ញុំបានបង្ហាញដំណឹងល្អតាមរយៈសកម្មភាពខ្ញុំចំពោះគាត់។ ខ្ញុំពិតជាឃើញព្រះយេស៊ូនៅក្នុងគាត់។ ប្រហែលជាអ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ទៅដល់ងាយស្រួលឈោងចាប់ជាងអ្វីដែលយើងគិត ហើយយើងត្រូវសុំឱ្យព្រះយេស៊ូប៉ះពាល់យើងតាមរយៈពួកគេក្នុងរបៀបថ្មី។*

ក. តើស្ត្រីម្នាក់នេះបានរៀនអ្វីខ្លះពីអ៊ីស្រីម្នាក់នេះ? តើឃ្លាចុងក្រោយរបស់គាត់មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ពេលដែលគាត់និយាយថា ព្រះយេស៊ូប៉ះពាល់យើងតាមរយៈពួកគេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ខ. តើអ្នកធ្លាប់មានបទពិសោធន៍បែបនេះដែរឬទេ? តើអ្នកចង់ទទួលបានបទពិសោធន៍បែបនេះដែរឬទេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

13. អ្នកស្រី រ៉ូស បានប្រាប់អំពីរឿងនៃការផ្លាស់ប្ដូរ
ជារឿងនិយាយការជួយមនុស្សពេលដែលពួកគេកំពុងតែត្រូវការ។

*នៅលើភ្នំក្នុងប្រទេសនេប៉ាល់ មានមនុស្សច្រើនណាស់ដែលមានផ្ទុកមេរោគអេសដ៍
និងទទួលរងនូវការរើសអើង។
ខណៈពេលដែលប្រទេសនេះកំពុងជួបប្រទះនឹងការរីកចម្រើននៃក្រុមជំនុំជាច្រើន នៅក្នុងតំបន់
អ្នកមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ត្រូវបានគេទុកចោល ដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែក
និងមាក់ងាយសូម្បីតែក្រុមជំនុំក៏ធ្វើបែបនេះដែរ — ដោយពួកគេជឿថាទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេ
ព្រះជាម្ចាស់យល់ពីទុក្ខលំបាកដែលពួកគេកំពុងជួបប្រទះ។*

*យ៉ាងណាមិញ
សេវាមើលថែអ្នកផ្ទុកមេរោគអេសដ៍គឺមានតែនៅក្នុងទីក្រុងខាត់មាន់ឌូតែប៉ុណ្ណោះ។
អ្នកផ្ទុកមេរោគអេសដ៍ត្រូវធ្វើដំណើរមកទីក្រុងដើម្បីទទួលសេវាមើលថែទាំ
ឬត្រូវស្លាប់នៅក្នុងភូមិរបស់ពួកគេ។ អ្នកជំងឺភាគច្រើនមកកាន់ទីក្រុងតែម្នាក់ឯង
គ្មានអ្នកមកជាមួយ ពិបាកក្នុងការស្វែងរកមន្ទីរពេទ្យ ហើយក៏គ្មានកន្លែងស្នាក់ដែរ
ក្នុងករណីដែលពួកគេត្រូវបញ្ជូនចេញពីមន្ទីរពេទ្យវិញ។*

*មានអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូមួយចំនួន
ភាគច្រើនគឺជាជនជាតិនេប៉ាល់ដែលមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ សុខចិត្តលះបង់ពេលវេលា
និងទឹកចិត្តដើម្បីផ្ដល់កន្លែងស្នាក់នៅ និងជួយអ្នកជំងឺថ្មីនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ពួកគេបានចាប់
ផ្ដើមបោះទីតាំងនៅតាមសហគមន៍ជនបទ ដែលត្រូវធ្វើដំណើរជាច្រើនម៉ោង
និងប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់។*

*ផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រិស្ត និងជួយសហគមន៍នេប៉ាល់តាមតែអាចធ្វើទៅបាន។
សម្រាប់អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ដែលបានទាក់ទងមកព័ន្ធកិច្ច
ពួកគេដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយមានមនុស្សដែលយល់
នឹងចង់ជួយពួកគេដោយមិនគិតអំពីភាពអាម៉ាស់ និងការរើសអើងពីសង្គមរបស់ពួកគេឡើយ។
នៅក្នុងការប្រជុំក្រុមជំនួយប្រចាំខែ អ្នកកាន់សាសនាហិណ្ឌូ ឥស្លាម
និងគ្រិស្តបរិស័ទប្រកបអាហារ អធិស្ឋាន និងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ជាមួយគ្នា។*

*ការប្រជុំនេះគឺមានក្រុមមនុស្សដែលមានជំនឿផ្សេងៗគ្នា ហើយអ្វីដែលពួកគេធ្វើនោះគឺ
ពួកគេចែករំលែកទុក្ខលំបាក និងស្នើសុំឱ្យអធិស្ឋានឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។
អ្វីដែលពួកគេមានរឿងពីរដូចគ្នា គឺ៖ មេរោគអេដស៍ និងព័ន្ធកិច្ចដែលជួយពួកគេ។
មានមនុស្សជាច្រើនដែលមិនមែនជាអ្នកជឿ ប៉ុន្តែកំពុងតែបើកចិត្តដើម្បីទទួលព្រះគ្រិស្ត។
មានម្ដាយម្នាក់បានបើកចិត្តទទួលពិធីជ្រមុជទឹក និងចាប់ផ្ដើមដើរតាមព្រះយេស៊ូ។
មានគេសួរកូនប្រុសរបស់គាត់ថាតើគាត់គឺអ្នកជឿដែរឬទេ ចម្លើយរបស់គាត់នោះគឺ
“មិនទាន់ទេ” ឆ្លើយដោយស្នាមញញឹម
ដែលបញ្ជាក់ថាមិនយូរនោះទេគាត់នឹងក្លាយទៅជាអ្នកជឿដែរ។*

សូមគិតអំពីរឿងនេះ៖ គិតអំពីសហគមន៍ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់។

ក. តើមានបញ្ហាអ្វីខ្លះ? តើបញ្ហាទាំងនោះត្រូវបានយកឈ្នះដោយរបៀបណា?
តើនរណាដែលហ៊ានឈានជើងចេញដើម្បីផ្លាស់ប្ដូរស្ថានភាព?
តើវាជារឿងងាយស្រួលសម្រាប់ពួកគេដែរឬទេ?

ចម្លើយរបស់អ្នក
✓
✓
✓

ខ. តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យមនុស្សដែលកាន់សាសនាហិណ្ឌូ ឥស្លាម និងគ្រិស្តបរិស័ទមករួបរួមគ្នា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

ផ្នែកទីបួន - សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន (១០ នាទី)

14. អ្នកស្រី រ៉ូស បានបញ្ចប់ជំពូករបស់គាត់ដោយបានសរសេរថា៖

អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់គឺតែងតែត្រូវបានមើលរំលង និងបានញែកចេញ មិនត្រឹមតែញែកចេញពីយើងនោះទេ ប៉ុន្តែក៏ញែកចេញពីសង្គមរបស់ពួកគេដោយសារបរិយាកាសមិនស្វាគមន៍ គ្រោះថ្នាក់ ជំងឺ យេនឌ័រ ការមាក់ងាយ ភាពក្រីក្រ និងបញ្ហាស្មុគស្មាញជាច្រើនដែលបណ្ដាលមកពីអំពើបាប។ បានមើលរំលងពួកគេ ហើយពេលខ្លះគឺដោយសារតែយើងមិនបានស្ដាប់តាមការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលដែលយើងបន្ថែមការខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការស្វែងរក ជាពិសេសគឺការយល់ និងបម្រើពួកគេ យើងអាចរកឃើញខ្លួនយើងនៅកន្លែងដែលយើងមិននឹកស្មានដល់ លោក ប្រាយអិន មេយ័រ បាននិយាយថា [នៅក្នុងការសន្ទនាជាមួយលោក ដេវីដ ហ្វ្រឺនលី] 'ការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏រីករាយ' ដែលអាចបើកចិត្ត និងគំនិត ដូចព្រះគ្រិស្តបានត្រាស់ហៅយើងឱ្យបម្រើ និងបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់។

តើអ្នកធ្លាប់មានការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏រីករាយដូចអ្វីដែលលោក ប្រាយអិន មេយ័រ បាននិយាយដែរឬទេ? សូមប្រាប់ក្រុមអំពីបទពិសោធន៍នេះ។

15. ថ្ងៃនេះយើងបានមើលអំពីអ្នកដែល "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" និងបានមើលអំពីមូលហេតុដែល "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" ពួកគេ។

តាមរយៈការសិក្សាអំពីរឿងនេះបានភ្ជាប់យើងទៅនឹងការពិភាក្សាចាស់ៗដូចម្ដេចខ្លះ?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓

16. តើការសន្ទនាថ្ងៃនេះបានបង្កើតការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះ? តើមានអ្វីដែលយើងចង់ឃើញផ្លាស់ប្ដូរដែរឬទេ? បើមាន តើមានអ្វីខ្លះ?

✓
✓
✓

សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន៖

តើដំណឹងល្អចូលមកកាន់សហគមន៍ មនុស្ស ភូមិ ឬជនជាតិភាគតិចរបស់អ្នកនៅពេលណា? ប្រហែលជាដំណឹងល្អបានចូលមកយូរហើយ ប្រសិនបើអ្នកស្ថិតនៅកន្លែងមួយចំនួនដូចជាប្រទេសក្រិច សម្រាប់ប្រទេសអាហ្វ្រិក ប្រហែលជា ២០០ ឆ្នាំមុន។

តើដំណឹងល្អចូលមកកាន់មនុស្ស ឬសហគមន៍របស់អ្នកដោយរបៀបណា? តើអ្នកទទួលបានដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? តើសហគមន៍របស់អ្នកលែងជាសហគមន៍ដែល “ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់” ដោយរបៀបណា?

តើរឿងរបស់អ្នក រឿងសហគមន៍របស់អ្នក បានលើកទឹកចិត្តអ្នកអ្វីខ្លះពេលដែលអ្នកសម្រេចចិត្តក្នុងការជួយសហគមន៍ផ្សេងទៀតឱ្យក្លាយជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ?

សម្រាប់ការសិក្សាបន្ថែមទៀត...

ជំពូកទីដប់ *បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ*

មើលត្រលប់ទៅក្រោយវិញ និងមើលពីអ្វីដែលយើងបានរៀន

គោលបំណងនៃការពិភាក្សា៖
1. យើងនឹងរួមគ្នារំលឹកអំពីគោលការណ៍ដែលយើងបានរៀន និងចំណុចដែលយើងបានរៀន។
2. យើងនឹងកំណត់ជំហានមួយចំនួនដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីអនុវត្តអ្វីដែលយើងបានរៀន។
3. យើងនឹងចែកចាយគំនិតអំពីរបៀបដែលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះអាចកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតនាពេលអនាគត។

ការរំលឹក (៥ នាទី)

1. សប្តាហ៍មុន យើងបានមើលពីគោលការណ៍ទីដប់៖
"អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ជាហេតុផលដែលយើងជួយ"

ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវឆ្លើយសំណួរថា៖ តើដំណឹងល្អចូលមកកាន់សហគមន៍ មនុស្ស ភូមិ ឬជនជាតិភាគតិចរបស់អ្នកនៅពេលណា? តើដំណឹងល្អចូលមកកាន់មនុស្ស ឬសហគមន៍របស់អ្នកដោយរបៀបណា? តើអ្នកទទួលបានដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? តើសហគមន៍របស់អ្នកលែងជាសហគមន៍ដែល "ដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់" ដោយរបៀបណា? តើរឿងរបស់អ្នក រឿងសហគមន៍របស់អ្នក បានលើកទឹកចិត្តអ្នកអ្វីខ្លះពេលដែលអ្នកសម្រេចចិត្តក្នុងការជួយសហគមន៍ផ្សេងទៀតឱ្យក្លាយជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ?

2, សូមចំណាយពេល ៣-៤ នាទីដើម្បីចែករំលែកអំពីរបៀបដែលយើងឆ្លើយសំណួរនេះ។

ការត្រលប់ទៅមើលគោលការណ៍ (១៣ នាទី)

3. យើងបានសិក្សាអំពីគោលការណ៍ទាំងដប់ក្នុងសៀវភៅ បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គោលការណ៍អំពីអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍សម្រាប់អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់។

តើគោលការណ៍ទាំងនេះមានន័យសម្រាប់អ្នកដែរឬទេ គោលការណ៍ដែលពិសេសសម្រាប់អ្នក? តើយើងអាចញែកគោលការណ៍បានដែរឬទេ—ឬត្រូវរក្សាគោលការណ៍ទាំងនេះឱ្យនៅជាមួយគ្នា? តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងបើយើងព្យាយាមញែកគោលការណ៍ទាំងនេះ?

- គោលការណ៍ទីមួយ ការសង្ខេបៈ “ការស្វែងយល់អំពីព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ”
- គោលការណ៍ទីពីរ ការសង្ខេបៈ “ការយល់ដឹងពីរបៀបដែលមនុស្សចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយយើងឱ្យចេះធ្វើព័ន្ធកិច្ច”
- គោលការណ៍ទីបី ការសង្ខេបៈ ដំណឹងល្អមានឥទ្ធិពលគ្រប់លក្ខណៈមនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់បរិបទទាំងអស់
- គោលការណ៍ទីបួន ការសង្ខេបៈ “យើងមាននិមិត្តដ៏ធំរួមគ្នាគឺដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះគ្រិស្ត នៅពេលដែលមនុស្សជឿលើព្រះអង្គ ហើយសហគមន៍ទទួលបានការប៉ះពាល់ពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។”
- គោលការណ៍ទីប្រាំ ការសង្ខេបៈ “ការអធិស្ឋាន និងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណគឺជាចំណុចស្នូលនៃដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្រែ”
- គោលការណ៍ទីប្រាំមួយ ការសង្ខេបៈ “ការខ្វល់ខ្វាយពីស្នាព្រះហស្ត គឺជាការថ្វាយបង្គំ ការធ្វើជាបន្ទាល់ និងការស្ដាប់បង្គាប់”
- គោលការណ៍ទីប្រាំពីរ ការសង្ខេបៈ “ការបំផ្លាស់បំប្រែពិតប្រាកដត្រូវការនិមិត្តសម្រាប់សហគមន៍សកកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ និងការផ្លាស់ប្ដូរបុគ្គល និងសហគមន៍”
- គោលការណ៍ទីប្រាំបី ការសង្ខេបៈ “ក្រុមការងារអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ប្ដេជ្ញាធ្វើការប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ”
- គោលការណ៍ទីប្រាំបួន ការសង្ខេបៈ “មានគោលការណ៍ភាពល្អប្រសើរច្រើនណាស់នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការបង្កើតសហគមន៍សកកម្មអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។”
- គោលការណ៍ទីដប់ ការសង្ខេបៈ” អ្នកដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ចូលទៅដល់ជាហេតុផលដែលយើង ជួយ។”

លក្ខណៈពេញលេញរបស់មនុស្ស បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ (១៥ នាទី)

4. នៅក្នុងសេចក្ដីបញ្ចប់សៀវភៅ បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ លោកបណ្ឌិត ប៉ូល បេនឌ័រ-សាំយ៉ូអែល បានប្រាប់រឿងមួយចេញពីបទពិសោធន៍របស់គាត់នៅអាហ្វ្រិកខាងជើង បទពិសោធន៍នេះហើយគឺជាចំណងជើងសៀវភៅនេះ។

> *អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមព័ន្ធកិច្ចគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដើម្បីធ្វើជាបន្ទាល់ដំណឹងល្អ បានយល់ថាតាមរយៈការធ្វើជាបន្ទាល់គឺជាការសិក្សា និងការរីកចម្រើនៈ ដំណើរជីវិតភាពជាសាវ័ក។ នេះគឺជាបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំ និងប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំមានក្នុងអំឡុងពេលដែលយើងបានចំណាយពេលដប់ពីរឆ្នាំធ្វើការនៅអាហ្វ្រិក ខាងជើង នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងការបង្កើតសហគមន៍ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូ។ មានរឿងមួយដែលខ្ញុំបាននឹកឃើញពេលគិតពីពេលនោះៈ*
>
> *ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើដំណើរចាកចេញពីទីក្រុង ទៅកាន់ខេត្តមួយដែលក្រុមរបស់យើងបានធ្វើការនៅទីនោះអស់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំហើយ។ កាលពីពីរឆ្នាំចុងក្រោយ មានក្រុមអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូតូចមួយបានធ្វើជាបន្ទាល់ដោយសារបានមើលឃើញពីជីវិតរបស់បុរសម្នាក់ដែលទទួលបានការផ្លាស់ប្រែ។ មានគេចាប់បានគាត់លួចប្រាក់ពីកន្លែងធ្វើការរបស់គាត់ ហើយចៅហ្វាយរបស់គាត់គឺជាក្រុមរបស់យើង បានអត់ទោសឱ្យគាត់ និងផ្ដល់ឱកាសឱ្យគាត់បានកែប្រែ។ ការឆ្លើយតបរបស់គាត់គឺគាត់សុំសៀវភៅរបស់យើង។ តើព្រះយេស៊ូជានរណាដែលអាចផ្លាស់ប្ដូរកិរិយាបទរបស់ចៅហ្វាយម្នាក់នេះខ្លាំងយ៉ាងនេះ ឱ្យខុសពីចៅហ្វាយផ្សេងៗទៀត? នៅពេលដំបូង ដោយសារគាត់បានជួបជាមួយព្រះគ្រិស្ត ទ្រង់បានផ្លាស់ប្រែគាត់ ប្រពន្ធរបស់គាត់ និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកបានសាយភាយដល់សហគមន៍ផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្មានខែក្រោយមក ប៉ូលិសបានគិតថាមិនត្រូវឱ្យក្រុមនេះបន្តជំនឿទៀតទេ ទើបក្រុមនេះត្រូវបានបិទ។*

បញ្ហាមិនចប់ត្រឹមនេះទេ។ នាយកតំបន់ផ្នែកសុខាភិបាល មិត្តជិតស្និតរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសត្រូវបានគេចោទប្រកាន់។ "តើអ្នកបានសូកប៉ាន់គាត់អ្វីខ្លះទើបធ្វើឱ្យគាត់ផ្លាស់ប្តូរសាសនាបែបនេះ? អ្នកបានប្រព្រឹត្តិអំពើពុករលួយនៅក្នុងវប្បធម៌របស់យើង។" ភ្លាមៗនោះ ក្រសួងសុខាភិបាលបានដកកតម្រោងរបស់យើងចេញទាំងអស់ ដែលធ្វើឱ្យអនាគតស្ថាប័ននេះគ្មានស្ថេរភាព។ ពេលនោះហើយដែលខ្ញុំមិនដឹងថាគួរនិយាយអ្វីជាមួយអភិបាលខេត្ត ពេលទៅប្រជុំជាមួយគាត់។ ខ្ញុំបានដើរចូលទៅក្នុងការិយាល័យដ៏ធំរបស់គាត់ ហើយគាត់ក៏ស្វាគមន៍ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមដោយនិយាយថា "សូមគោរពឯកឧត្តម លោកបានដឹងហើយថាយើងខ្ញុំគឺជាក្រុមគ្រិស្តបរិស័ទដែលទទួលការគាំទ្រពីក្រុមជំនុំ អ្វីដែលយើងធ្វើនោះគឺធ្វើប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ បម្រើដោយមានសុច្ចរិតភាព។

អ្វីដែលជំរុញយើងឱ្យធ្វើការងារប្រកបដោយភាពល្អប្រសើរនោះ គឺមកពីបទពិសោធន៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងទទួលបានពីព្រះជាម្ចាស់។ នេះមានន័យថា បើមាននរណាម្នាក់សួរយើងអំពីជំនឿរបស់យើង យើងត្រូវតែចែកចាយអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ ព្រោះយើងទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់នេះដោយឥតគិតថ្លៃ។ យើងពិតជាគោរពតាមការសម្រេចនោះបើជាចង់ឱ្យយើងនៅ ឬទៅ។ យ៉ាងណាមិញ លោកមិនអាចបញ្ឈប់យើងចេញពីជំនឿរបស់យើងនោះទេ ដោយសារនេះគឺជាលក្ខណៈរបស់យើងដែលជំរុញយើងឱ្យធ្វើកិច្ចការប្រកបដោយភាពល្អប្រសើរ។ ពេលនោះ ឯកឧត្តមបានចាប់ដៃខ្ញុំ ហើយសុំយើងឱ្យបន្តនៅក្នុងខេត្តរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់មកលោកបណ្ឌិត បេនឌ័រ-សាំម៉ូអែល បាននិយាយថា យើងគឺជា "មនុស្សពេញលក្ខណៈ ឬមិនពេញលក្ខណៈ" គឺតាមរយៈការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ដំណឹងល្អ។

សូមគិតត្រលប់ទៅវិញអំពីការពិភាក្សារបស់យើង តាមរយៈវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ តើការធ្វើជាមនុស្សពេញលក្ខណៈមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? តើពាក្យថា បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ មានន័យយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះអ្នក?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

តើ គំនិតនៃការបង្ហាញ និងការពន្យល់អំពីដំណឹងល្អដាក់បញ្ចូលគ្នាដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓

✓

✓

ការអនុវត្តមកលើខ្លួនអ្នកផ្ទាល់

5.សូមគិតអំពីសំណួរទាំងនេះដើម្បីសិក្សាបន្ថែមឬចែក ចាយសំណួរទាំងនេះជាមួយក្រុមរបស់អ្នក និងអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ។

- តើការសិក្សានេះបានផ្លាស់ប្ដូរអ្នកអ្វីខ្លះ?
- តើអ្នករៀនបានពីការពិត និងព័ត៌មានអ្វីខ្លះ?
- តើមានសំណួរណាខ្លះដែលអ្នកមិនទាន់មានចម្លើយ?
- តើមានជំនាញណាដែលអ្នកគិតថាអ្នកត្រូវតែរីកចម្រើនដែរឬទេ?
- តើអ្នកគិតថាព្រះជាម្ចាស់ចង់ប្រើប្រាស់អ្នកឱ្យអនុវត្តអ្វីខ្លះ? ក្រុមរបស់អ្នក?
- តើអ្នកនឹងអនុវត្តអ្វីដែលបានរៀនយ៉ាងដូចម្ដេច?

សូមអរគុណដែលបានចូលរួម!

សូមអរគុណច្រើនដែលបានចូលរួមនៅក្នុងវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលនេះ។
យើងពិតជាខិតខំដើម្បីបង្កើតមេរៀននេះ—
ហើយពិតជាសូមអរគុណដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែងសិក្សាពីមេរៀនដែលមានក្នុងសៀវភៅនេះ។

យើងពិតជាចង់ដឹងថាតើសៀវភៅនេះបានផ្លាស់ប្ដូរអ្នកអ្វីខ្លះ
ព្រមទាំងចង់ដឹងថាអ្នកនឹងអនុវត្តអ្វីដែលបានរៀនយ៉ាងដូចម្ដេច?
យើងក៏សូមស្វាគមន៍រាល់មតិយោបល់ដើម្បីធ្វើឱ្យសៀវភៅនេះកាន់តែប្រសើរឡើង។

ចុងក្រោយ សូមមេត្តាអានសៀវភៅ បេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយ Regnum នៅក្នុងឆ្នាំ២០២០ និងបានកែសម្រួលដោយលោក ដាវីដ ហ្គ្រីនលី លោក ម៉ាក ហ្គាលភីន និងលោក ប៉ូល បេនឌ័រ-សាំម៉ូអែល។ អ្នកអាចស្វែងរកសៀវភៅនេះបាននៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស និងតាមរយៈបណ្ណាគារអនឡាញ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ https://www.regnumbooks.net/, www.kobo.com; Amazon, ដើម្បីទទួលបានកំណែជាសៀវភៅអេឡិចត្រូនិច។

ក្រុមសរសេរសៀវភៅ ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
Tinashe Mafuta, Sally Ababa, Andrea Vogt, និង David Greenlee

ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៥។

ការអនុវត្ត ការស្វែងយល់អំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

យើងបានសិក្សាអំពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដែលជាផ្នត់គំនិតនៃការមិនបែងចែកការបង្ហាញចេញពីការពន្យល់អំពីដំណឹងល្អ។
ពេលដែលយើងមកដល់ចុងបញ្ចប់នៃការសិក្សានេះ សូមចាប់ផ្តើមគិតអំពីសំណួរទាំងនេះ ហើយសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកចូល។

គំនិតទាំងនេះ គឺដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងមកលើខ្លួនរបស់អ្នក ការសម្រេចចិត្ត និងការអនុវត្តរបស់អ្នក។ ចម្លើយល្អៗ

គឺជាចម្លើយដែលអាចជួយអ្នកឱ្យអនុវត្តអ្វីដែលអ្នកបានសិក្សារៀនសូត្រ។
អ្នកមិនចាំបាច់ចែករំលែកចម្លើយជាមួយអ្នកដទៃនោះទេ យ៉ាងណាមិញ

- សូមគិតពេលវេលា និងរបៀបដែលអ្នកអាចចែករំលែកខ្លះជាមួយក្រុម ឬសហការីរបស់អ្នកបាននៅពេលសមស្រប
- ម្យ៉ាងទៀត នៅពេលដែលយើងមកជួបគ្នានៅក្នុងមេរៀនទី១១ យើងនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកចែកចាយពីគំនិតរបស់អ្នកជាមួយក្រុម។

សូមឱ្យចម្លើយរបស់អ្នកសម្រាប់សំណួរទី១-៤
ជួយអ្នកឱ្យបង្កើតផែនការចម្បងក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព ស្របពេលដែលអ្នកនឹងឆ្លើយសំណួរទី៥-៦។

ពេលដែលយើងបន្តដំណើរទៅមុខជាមួយគ្នា សូមចាំថា នឹងមានអ្នកដែលអាចជួយអ្នកបានរួមបញ្ចូលទាំងគ្រូបង្គោលផងដែរ។ សាលី អាបាបា ដែលជាជំនួយការអ្នកដឹកនាំព័ន្ធកិច្ចកាតាលីទិកមានបទពិសោធន៍ច្រើនណាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ គាត់ និងលោក David Greenlee ដែលជាអ្នកបង្កើតមេរៀននេះ រីករាយក្នុងការជួយតាមតែអាចធ្វើទៅបាន។

1. តើមេរៀននេះ បានផ្លាស់ប្តូរអ្នកអ្វីខ្លះ?

   ចម្លើយរបស់អ្នក
   ✓
   ✓
   ✓
   ✓

2. តើអ្នកបានរៀនពីរឿងពិត និងទទួលបានព័ត៌មានអ្វីខ្លះ?

   ចម្លើយរបស់អ្នក
   ✓
   ✓
   ✓
   ✓

3. តើនៅមានសំណួរណាខ្លះដែលអ្នកមិនទាន់ទទួលបានចម្លើយ?

   ចម្លើយរបស់អ្នក
   ✓
   ✓
   ✓
   ✓

4. តើអ្នកគិតថាមានជំនាញណាខ្លះដែលអ្នកគួរតែអភិវឌ្ឍន៍?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

5. តើអ្នកគិតថាព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យអ្នកអនុវត្តអ្វីខ្លះ? ក្រុមរបស់អ្នក?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓

6. តើអ្នកនឹងអនុវត្តដោយរបៀបណា?

ចម្លើយរបស់អ្នក

✓
✓
✓
✓